

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLVIII. — Wydana i rozesłana dnia 20. lipca 1899.

Treść: № 120. Rozporządzenie cesarskie zmieniające ustawy o podatkach pośrednich pozostających w ścisłym związku z produkcją przemysłową, tudzież austriacko-węgierską taryfą clową.

120.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 17. lipca 1899,

zmieniające ustawy o podatkach pośrednich pozostających w ścisłym związku z produkcją przemysłową, tudzież austriacko-węgierską taryfą clową.

Na mocy §. 14go ustawy zasadniczej z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141 o reprezentacjy państwa, uznaję za stosowne rozporządzić, co następuje:

I. Część.

Opodatkowanie piwa.

Przedmiot i wymiar podatku od piwa.

§. 1.

Brzeczka piwna, to jest każdy płyn, zawierający w sobie cukier, z którego przez fermentację alkoholową można wyrabiać piwo, do którego jednak nie dodano jeszcze fermentu, podlega przy wyrobie piwa podatki w wysokości 34 h od każdego hektolitra i każdego stopnia ekstraktu wedle studzielnego cukromierza (stopnie hektolitrowe ekstraktu).

Browaram, które w ciągu jednej kampanii, to jest w czasie od 1. września jednego do końca sierpnia następnego roku wyrabiają nie więcej jak 15.000 hektolitrów brzeczek piwnej, przyznaje się na odnośną kampanię opust podatku, który wynosi przy wyrobie nie przekraczającym 2000 hektolitrów piętnaście procentów, przy wyrobie nie przekraczającym 5000 hektolitrów dziesięć procentów, zaś przy wyrobie nie przekraczającym 15.000 hektolitrów pięć procentów przypadającego podatku spożywczego.

Przekroczenie tych najwyższych ilości jest jedynie wtedy dopuszczalne, gdy pierwotnie nastąpi zwrot opustu, względnie różnice zachodzącej między opustami. Nie przyjmuje się oznajmień warek, wnie-

sionych przed zupełnym wyrównaniem kwot mających się zwrócić.

Osobisty obowiązek zapłaty i odpowiedzialności.

§. 2.

Do placenia podatku od piwa jest obowiązany przedsiębiorca browaru, zaś w razie uszczuplenia dochodów skarbowych, kierownik ruchu, pod bezpośrednią odpowiedzialnością przedsiębiorcy.

Orzekanie o obowiązku placenia podatku i o wymiarze tegoż.

§. 3.

Zwyczajne sądy nie mogą orzekać w sprawach, w których się rozchodzi o obowiązek placenia podatku lub o wymiarze tegoż.

Ściąganie niezapłaconych podatków.

§. 4.

Niezapłacone podatki od piwa należy ściągać w sposób przepisany dla ściągania zaległych podatków publicznych.

Dawanie pomocy.

§. 5.

Każdy przełożony gminy jest obowiązany na prośbę organów powołanych do wykonywania postanowień niniejszej części rozporządzenia cesarskiego być im bezzwłocznie pomocnym w ich urzędowaniu.

Delegowany do tego celu organ zwierzchności gminnej jest obowiązany, być obecnym bez przerwy przy ich czynnościach urzędowych, w razie poczynionych zarzutów podpisywać opis czynu i opis sprawdzenia, protokoły z przesłuchanymi i wszystkie dokumenty i papiery należące do śledztwa urzędowego. Tenże ma w ogóle dawać im wszelką pomoc, do której niesienia jest w myśl obowiązujących ustaw obowiązany.

Przedawnienie.

§. 6.

Do przedawnienia podatku od piwa mają zastosowanie postanowienia ustawy z dnia 18. marca 1878, Dz. u. p. Nr. 31.

Odpowiedzialność za wykonywanie przepisów.

§. 7.

Jeżeli przepadła jaka zaległość i to skutkiem niedbałego przestrzegania przepisów obowiązujących, natenczas odpowiada za stratę w obec skarbu państwa ten, kto ponosi winę.

Ogólne obowiązki przedsiębiorców browaru pod względem prowadzenia przemysłu.

§. 8.

Kto zamierza wyrabiać piwo (brzeczkę piwną) jest obowiązany najpóźniej na cztery tygodnie przed rozpoczęciem ruchu zgłosić władz skarbowej pierwszej instancji miejsce i numer konskrypcyjny browaru i przedłożyć w dwóch egzemplarzach dokładny opis lokali, należących do ruchu, jak nie mniej przegląd wszystkich przyrządów, służących do ruchu, tur przewodzących płyny i naczyni.

Przedsiębiorca jest nadto obowiązany wskazać z pomiędzy swojej służby tą osobę, która ma nadzorować innych, jak nie mniej tą, która zawsze lub też podezas nieobecności przedsiębiorcy browaru kieruje ruchem browaru. Ta ostatnia osoba ma przez podpis swego nazwiska potwierdzić, że zajmuje to stanowisko.

Za upoważnionego przez przedsiębiorcę do udzielania w jego imieniu wyjaśnień organom skarbowym uważa się będzie kierownika ruchu a w jego nieobecności tą osobę, która ma nadzór nad pomo- nnikami i robotnikami.

Jeżeli przedsiębiorca ustanowi do tego celu inną osobę, obowiązany jest wskazać ją pisemnie najbliższemu organowi skarbowemu powołanemu do dozorowania przedsiębiorstwa.

Jeden egzemplarz opisu i przeglądu, zaopatrzony potwierdzeniem urzędowym, że przedłożony został, zwróci się przedsiębiorcy browaru lub tegoż pełnomocnikowi, by się tenże mógł nim wykazać.

Wspomniany opis i przegląd są tak dugo ważne, póki nie zamierza się zaprowadzić zmiany.

Jeżeli się zamierza zmienić urządzenie browaru, należy o tem donieść władz skarbowej pierwszej instancji i to najpóźniej na 14 dni przed zamierzoną zmianą. Przedsiębiorca browaru ma o zmianie osób przeznaczonych do nadzoru lub też o zmianie kierownika ruchu donieść w 24 godzinach organowi skarbowemu, któremu zostało poruczone dozorowanie przedsiębiorstwa.

Spisanie wywodu oględzin.

§. 9.

Władza skarbową pierwszej instancji zarządza na podstawie opisu i przeglądu, które jej zostały przedłożone (§. 8) urzędowe zbadanie i oznaczenie lokalni, przyrządów, rur do przeprowadzania płynów i naczyni, jakoleż zbadanie objętości naczyni i przyrządów, o ile zbadanie to potrzebne jest dla kontroli.

Przedsiębiorca jest obowiązany udzielać przy tem wszelkich wyjaśnień i wykazów, które są potrzebne do przeprowadzenia kontroli urzędowej.

Także wszystkie osoby, przeznaczone do utrzymywania przedsiębiorstwa w ruchu, obowiązane są czynić pod tym względem zadosyć wymaganiami organów skarbowych.

Podeczas tego badania baczyć należy przed wszystkiem na to, czy uczyniono zadosyć wszelkim wynogrom, które co do urządzenia i jakości chłodników, względnie co do używania aparatu mierniczego przepisane będą drogą rozporządzenia wykonawczego.

Przedsiębiorca ma na żądanie władz skarbowej pierwszej instancji jeszcze przed rozpoczęciem ruchu albo gdyby żądanie to postawiono podeczas ruchu, natychmiast usunąć własnym kosztem albo przynajmniej w sposób zupełnie pewny wyłączyć od użytku do ruchu niepotrzebne połączenia, przyrządy albo podobne rzeczy, któreby utrudniały nadzór urzędowy.

Po naocznem sprawdzeniu i sprostowaniu wywodu oględzin oznaczy się lokale, przyrządy i naczynia służące do przechowywania urzędowymi znakami i numerami. Od tej chwili cięży na przedsiębiorcy obowiązek umieszczenia na stronie zewnętrznej lokalu widocznego napisu, zawiadamiającego o prowadzeniu przemysłu.

O wyniku urzędowego badania spisze się protokół, który ma służyć za podstawę do wykonywania kontroli skarbowej, który zatem ma podpisać także strona obowiązana do opłacania podatku.

Protokół ten jest tak długo ważny, póki nie zamierza się zmienić urzęduzenia przedsiębiorstwa.

W zakładzie browarnianym należy w miejscu do tego celu przeznaczonym i dla organów skarbowych każdego czasu dostępne przechowywać zaopatrzoną urzędowem potwierdzeniem egzemplarz opisu zakładu, przeglądu przyrządów i naczyń, wierzytelny odpis protokołu sprawdzenia, następnie oznajmienia opłatnego postępowania wyrobu piwa, dalej zawiadomienia o przerwach w ruchu i inne potrzebne zawiadomienia jak nie mniej bolety podatkowe i rejestr browarniany.

W razie zupełnego zwinięcia przedsiębiorstwa, ma przedsiębiorca uwiadomić o tem pisemnie organ skarbowy, któremu nadzór nad browarem poruczono i dopiero przez otrzymanie urzędowego potwierdzenia w tej mierze staje się wolnym od odpowiedzialności za zachowanie urzędowych oznaczeń na lokalach, przyrządach i naczyniach.

Pojęcie zakładu browarnianego.

§. 10.

Do zakładu browarnianego zalicza się:

1. Lokale, w których wyrabia się piwo;
2. lokale, w których przechowuje się materiały należące do wyrobu piwa albo też wyroby z tychże materiałów powstałe;
3. miejsce, w którym wyrabiający piwo takowe sprzedaje;
4. mieszkanie wyrabiającego piwo, względnie i jego służby, jeżeli mieszkanie to
 - a) jest bezpośrednio połączone z jednym z lokalami, które wymieniono pod 1 do 3;
 - b) używa się do jednego z celów wspomnianych pod 1 do 3 albo
 - c) jeżeli w temże przechowuje się materiały potrzebne do wyrobu piwa albo też piwo samo w ilości przekraczającej ilość, wystarczającą na potrzebę domową.

Cukromierz i termometr.

§. 11.

W browarze muszą się znajdować i w każdym czasie należy dawać do rozporządzenia orga-

nowi skarbowemu do nadzorowania browaru przeznaczonemu następujące narzędzia, zupełnie zdatne do użytku:

1. Cukromierz z urządzeniem, które przepisze rozporządzenie wykonawcze.

2. Termometer Réaumura.

Zamknięcie urzędowe przyrządów i naczyń.

§. 12.

Dopóki przedsiębiorstwo nie jest w ruchu, wyłącza się od użytku przyrządy przez urzędowe opieczętowanie albo w inny stosowny sposób (przez zamknięcie urzędowe).

Organa skarbowe osądzą stosownie do celu i jakości przyrządów, które z nich i zapomocą jakich środków należy uczynić niezdatnymi do użytku.

Jeżeli organa skarbowe uznają to za potrzebne, można poszczególne przyrządy i naczynia, które nie mają być używane — wyłączyć od użytku przez urzędowe zamknięcie także w ciągu ruchu przedsiębiorstwa.

Za zachowanie urzędowego zamknięcia w stanie nienaruszonym odpowiedzialny jest — w czasie, gdy przedsiębiorstwo jest w ruchu, kierownik ruchu, w innym czasie przedsiębiorca, lub jeżeli przedsiębiorca wskazał władzy skarbowej pierwsi instancji zastępcę, ten ostatni — ale tylko wtenczas, jeżeli nie udowodniono, że zaszło zdarzenie przypadkowe, nie pochodzące z jego (kierownika ruchu, względnie przedsiębiorcy lub tegoż zastępcy) winy, albo że zawiązała się osoba trzecia, za której winę tenże nie jest odpowiedzialny.

Przedsiębiorca ma prawo odjąć sam urzędowe zamknięcie, jeżeli do chwili, w której może się rozpoczęć oznajmione używanie jednego z przyrządów (naczyń) pod zamknięciem urzędowem będących, nie przybędzie celem odjęcia tegoż żaden organ skarbowy.

Postępowanie opłatne.

§. 13.

Opłatne postępowanie wyrobu piwa rozpoczyna się z chwilą podpalenia kotła do warzenia, w browarach parowych z chwilą wpuszczenia pary do kadzi zaciernej, w innych zaś przypadkach z chwilą przedsiębrania tych czynności, które prowadzą bezpośrednio do wyrobu brzeczek piwnej.

Jeżeli w browarze następuje jedna warka bez przerwy po drugiej i to tak, że nie ma miejsca powtórne podpalenie kotła, natenczas uważa się za początek postępowania opłatnego nabijanie kadzi

zaciernej albo kotła słodenu albo innym materyałem, zawierającym w sobie skrobię lub cukier.

Oznajmienie postępowania opłatnego.

§. 14.

Postępowanie opłatne wyrobu piwa należy co do każdej warki oznajmić pisemnie najpóźniej na 24 godziny przed rozpoczęciem onegoż temu urzędowi poborczemu, któremu browar został przydzielony. Termin ten można na prośbę przedsiębiorcy o tyle skrócić, o ile to da się pogodzić z wykonywaniem kontroli w czasie właściwym.

Oznajmienia należy przedkładać na blankietach urzędowych w dwóch jednohrzmiących wygotowanach, muszą być napisane czytelnie i podpisane własnoręcznie przez przedsiębiorcę lub przez kierownika ruchu i nie mogą zawierać ustępów zmienionych, przekreślonych lub wyskrobanych, gdyż w przeciwnym razie nie wolno ich przyjąć.

W oznajmieniu należy podać:

- a) nazwisko przedsiębiorcy, siedzibę i liczbę konspiracyjną browaru;
- b) miesiąc, dzień i godzinę rozpoczęcia i zakończenia warzenia piwa;
- c) numera kołków brzecznego i chłodników, które mają być używane, względnie numera aparatu lub aparatów służących do odmierzania brzeczek piwnej jakież numera kadzi fermentacyjnych, które mają w sobie mieścić ilości wyrobione;
- d) ilość i stopniowość brzeczek piwnej, która ma być wyrobiona i to w całych hektolitrach, względnie w całych stopniach cukromierza, jak nie mniej ogólną ilość wyrobić się mających stopni hektolitrowych ekstraktu, to jest iloczyn z pomnożeniem ilości wyrażonej w hektolitrach przez ilość stopni cukromierza;
- e) należący się podatek od piwa.

Jeżeli nalewa się zimną wodę na młoto, należy okoliczność tą i cel, do jakiego nalew służy, podać osobno w oznajmieniu.

Tylko za osobnym pozwoleniem władzy skarbowej można wyrabiać brzeczkę piwną o więcej jak 20 stopniach cukromierza i nalewać młoto wodą gorącą.

Na wniesione oznajmienie po zbadaniu tegoż wyda się przedsiębiorcy z urzędowego rejestru boletę płatniczą (§. 21) i w tej poświadczycie, że zapłacono należący się podatek albo w razie i o ile kredytowanie podatku ma miejsce, że takowy przpisano. Dopiero, gdy boleta ta znajduje się w bro-

warze w rękach przedsiębiorcy albo w rękach tej osoby, która w miejsce przedsiębiorcy jest obowiązana do dawania wyjaśnień, można rozpocząć w oznajmionym czasie opłatne postępowanie wyrobu piwa.

Z opodatkowanym wyrobem piwa należy postępować w zupełności tak, jak go oznajmiono i jak na wniesione oznajmienie wystawiona boleta przepisuje.

W szczególności zakazane jest używać do opłatnego postępowania wyrobu piwa naczyni i przyrządów, niezaopatrzonych przepisanyimi urzędowymi znakami.

Nie wolno wyrabiać żadnych innych napojów oprócz oznajmionych.

Każde samowolne odstępstwo od przepisów pociąga za sobą zastosowanie odnośnych postanowień karnych.

Zakaz wywozu i przechowywania poza lokalami należącymi do przedsiębiorstwa brzeczek piwnej lub piwa, które jeszcze nie odbyło fermentacji głównej. Zakaz rozcierania.

§. 15.

Fermentację główną uważa się wtedy za skońzoną, gdy droźdże już zupełnie wydzielone zostały i piwo zaczyna fermentować spokojnie.

Nie wolno wynosić z lokali fermentacyjnych brzeczek piwnej lub piwa, które jeszcze nie odbyło fermentacji głównej.

Zakazanem jest przechowywać poza lokalami fermentacyjnymi browaru, innym odstępować i nabywać brzeczkę piwną lub piwo, które jeszcze nie odbyło fermentacji głównej.

Władze skarbowe mogą dozwolić wyjątków od zakazów tych na prośbę szczególnymi okolicznościami uzasadnione.

Nie wolno rozcierać oznajmionej i wyrobionej brzeczki piwnej.

Prowadzenie rejestru.

§. 16.

I. W browarach, w których podczas każdej poprzedniej kampanii wyrobiono więcej jak 20.000 hektolitrów brzeczek piwnej, ma kierownik ruchu osobiście albo przez swego zastępcę prowadzić rejestr wedle wzoru przepisanego, w którym należy co do każdej warki piwa zapisywać bezzwłocznie dzień i godzinę

- a) rozpoczęcia opłatnego postępowania,
- b) nadawania płodów do kadzi zaciernej,
- c) rozpoczęcia klarowania,
- d) rozpoczęcia warki po dodaniu chmielu.

e) spuszczania brzeczków piwnej do przyrządów służących do badania ilości brzeczków piwnej.

W tym rejestrze, którego przeglądanie organom skarbowym każdego czasu dozwolone być musi, mają organa skarbowe zapisywać wynik urzędowego badania ilości i zawartości ekstraktu brzeczków piwnej.

Rejestr ten należy co miesiąc zamknąć i z browaru zabrać.

Zaniechanie zapisywania w swoim czasie powyższych dat, jakotekże każde fałszywe zapisanie podlega karze wedle ustawy karnej o przekroczeniach skarbowych.

II. Kierownik ruchu, względnie tegoż zastępcy ma prowadzić co do zapasów brzeczków piwnej i piwa w piwnicy fermentacyjnej zapiski, co do których bliższe postanowienia wydane zostaną drogą rozporządzenia wykonawczego.

Kontrola urzędowa nad przedsiębiorstwem.

§. 17.

Przedsiębiorstwo wyrobu piwa podlega kontroli urzędowej.

Należy zatem do zakładu (§. 10) wpuszczać bez oporu organa skarbowe powołane do wykonywania tej kontroli i dozwalać im, żeby o ile to potrzebne do wykonywania ich czynności urzędowych, przebywali w zakładzie we dnie i nawet, jeżeli na porę nocną oznajmienie ruchu opiewa, także i w nocy i na żądanie ma być przedsiębiorca tym organom osobiście lub przez swoją służbę pomocnym w wykonywaniu czynności urzędowych w zakładzie.

Także i w każdym innym wypadku należy organom tym dozwalać bez oporu wstęp do zakładu przedsiębiorstwa i wykonywania tamże czynności urzędowych, jeżeli przybędą w towarzystwie członka zwierzchności gminnej albo innej osoby urzędowej.

W razie śledztwa dochodowo-skarbowego obowiązany jest przedsiębiorca, względnie tegoż zastępcy wykazać boletami, że opodatkowano brzeczkę piwną znajdującą się w lokalach przedsiębiorstwa i zapasy piwa, jak niemniej przedłożyć niezwłocznie bolety, rejestyry i wszelkie dokumenty, które w myśl przepisów mają być przechowywane a w razie potrzeby wręczyć je organowi skarbowemu za potwierdzeniem odbioru.

Przedsiębiorca jest obowiązany, oddać bezpłatnie na żądanie władzy skarbowej stosowną kancelarię do użytku.

Przerwy w ruchu.

§. 18.

Jeżeli nieprzewidziane zdarzenie przeszkodzi, wstrzyma lub przerwie ruch browaru tak, że postępowania nie można dokonać wedle oznajmienia, natenczas kierownik ruchu oznajmić ma przeszkodę bezzwłocznie pisemnie w dwóch wygotowaniach organowi skarbowemu, któremu nadzór nad browarem poruczono i jeżeli ma się prowadzić w browarze rejestr browarniany (§. 16), wpisać uwiadomienie do niego tak, żeby pismo zajmowało całą szerokość rejestru.

Jeżeli nie wpisano w ten sposób przeszkoły ruchu, będzie się je uważać za nie oznajmione.

Jeżeli zdarzenie takie wstrzymuje przejściowo i tylko przez kilka godzin warkę piwa i jeżeli powyższe oznajmienie wniesiono w swoim czasie, natenczas można po usunięciu przeszkoły przeciągnąć postępowanie i poza czas oznajmiony jednak nie dłużej jak przez czas, przez który, dowodnie trwała przeszkoła.

Jeżeli zaś w skutek nieprzewidzianej przeszkoły nie można w ogóle rozpoczęć postępowania w oznajmionej godzinie, albo jeżeli dalsze prowadzenie rozpoczętej już warki staje się w skutek takiego zdarzenia niemożliwem, albo jeżeli zepsuje się warka jeszcze przed ukończeniem tejże, natenczas dozwala się zwrotu podatku, względnie odpisania tegoż za warkę, która nie miała miejsca, nie mogła być ukończona lub się zepsała, ale tylko wtedy, jeżeli wniesiono bezzwłocznie zawiadomienie o nieprzewidzianem zdarzeniu i jeżeli urzędownie sprawdzono, że warka nie miała miejsca, względnie w razie wstrzymania warki, że nie zrobiono brzeczków piwnej ani żadnego innego napoju, albo też, że nieudany wyrób uzyniono niezdarnym do spożycia dla ludzi.

Nie można jednak przedsiębrać późniejszej warki na podstawie bolety, podjętej na warkę, która nie miała miejsca, została wstrzymaną lub też się zepsała.

Urządowe badanie wyrobionej brzeczków piwnej.

§. 19.

Wyrobioną brzeczkę piwną zbada się urzędownie wedle ilości i zawartości ekstraktu przy temperaturze $+14$ stopni Reaumura. Zbadanie ilości ma miejsce jeszcze przed dodaniem fermentu i to wedle zarządzenia administracji skarbowej albo na chłodniku albo zapomocą aparatu mierniczego, przeznaczonego do tego celu przez Ministra skarbu w porozumieniu z królewsko węgierskim Ministrem skarbu.

Drogą rozporządzenia wykonawczego postanowi się, jakim wymogom będzie musiał odpowiadać chłodnik pod względem urządzenia i jakości.

Administracja skarbową wyda browarom do użytku pierwsze aparaty miernicze bezpłatnie z dostawą do najbliższej stacji kolejowej.

Strona ponosi jednak koszt dalszego transportu, ustawienia, napraw, gdyby tychże potrzeba zachodziła, jakież późniejszych zamawian.

Celem zbadania ilości brzeczków piwnych należy całą wyrabioną brzeczkę piwną dać na przyrząd do mierzenia i nie może żadna część leżeć pozostać w innych przyrządach do wyrobu.

W razie używania chłodnika należy w zasadzie badać ilość wtedy, gdy brzeczka piwna ochłodzi na chłodniku mniej więcej do temperatury normalnej.

Jeżeli się jednak spuszcza z chłodnika brzeczkę już przy wyższej ciepłocie, natęczas przy urzędowem badaniu należy uwzględnić różnicę objętości, odpowiadającą różnicy temperatury, przy której badanie się odbywa i temperatury normalnej.

Bezpośrednio po badaniu ilości bada się zawartość ekstraktu zapomocą urzędowego cukromierza.

Zboczenie od oznajmienia co do ilości i co do zawartości ekstraktu.

§. 20.

Dodatkowe opodatkowanie nadwyżki wyrobu nie ma miejsca, jeżeli przy urzędowem badaniu ilości i zawartości ekstraktu wyrabionej brzeczków piwnych stwierdzonem zostanie, że przekroczone wprawdzie oznajmioną ilość stopni hektolitrowych ekstraktu (iloczyn z pomnożenia ilości przez stopnie cukromierza), przekroczenie to jednak nie wynosi więcej jak 5 procentów oznajmionych stopni hektolitrowych. W razie przekroczenia o więcej jak 5 procentów oznajmionych stopni hektolitrowych ekstraktu ma piwowar podatek spożywczy, przypadający od nadwyżki wyrobu brzeczków ponad 5 procentów, płacić dodatkowo w gotówce najpóźniej w dniach ośmiu, a to w urzędzie, który wystawił biletę podatkową na warkę. Jeżeli zaś nadwyżka wyrobu przekracza 10 procentów oznajmionych stopni hektolitrowych ekstraktu, natęczas należy oprócz tego wdrożyć postępowanie karne, przy którym za podstawę do obliczenia grzywny bierze się różnicę między oznajmionymi i sprawdzonymi stopniami hektolitrowymi, jednak w skutek powyższego przy-

zwolenia po potrąceniu 5 procentów oznajmionych stopni hektolitrowych ekstraktu.

Gdy przy obliczaniu brzeczków piwnych, którą należy opodatkować z powodu przekroczenia ilości oznajmionej, wypadną ułamki stopnia hektolitrowego, należy je pomijać.

Jeżeli wyrabiona brzeczka piwna nie osiąga oznajmionych stopni hektolitrowych ekstraktu, nie zwraca się zapłaconych, względnie nie odpisuje się kredytowanych podatków.

Termin płatności podatku od piwa.

§. 21.

Podatek spożywczy od piwa należy zapłacić w chwili wniesienia przepisanego oznajmienia a to wyjawszy, jeżeli go kredytowano, natychmiast, w całej kwocie za otrzymaniem biletu.

Kredytowanie podatku od piwa, dyskonto.

§. 22.

Piwowarom, którzy trudnią się wyrobem piwa w takim rozmiarze, że podatek spożywczy w ciągu jednoroczej kampanii od wyrobu piwa przypadający dochodzi co najmniej do kwoty tysiąc dwieście koron, dozwoli się na ich prośbę pod warunkiem złożenia dostatecznego pokrycia, kredytowania podatku spożywczego, który w ciągu jednej kampanii ma być przypisany a mianowicie w razie wyrobu brzeczków piwnych o mniej jak jedenastu stopniach cukromierza na trzy miesiące, zaś w razie wyrabiania brzeczków piwnych o najmniej jedenastu stopniach cukromierza na sześć miesięcy.

Kredytu udziela się w ten sposób, że kwoty przypadające w ciągu jednego miesiąca kalendarzowego za warki do wyrobu oznajmione należą płacić dopiero w czasie aż do ostatniego dnia trzeciego, względnie szóstego miesiąca kalendarzowego po upływie miesiąca, w którym wybór miał miejsce tak, że na przykład podatek spożywczy za warki brzeczków piwnych co najmniej o jedenastu stopniach cukromierza, które miały miejsce w miesiącu stycznia, należy płacić na raz dopiero w czasie aż do ostatniego lipca, a gdy dzień ten przypada na niedzielę lub święto, w najbliższym dniu powszednim.

Wyłączeni od otrzymywania tego pozwolenia są:

1. ci, którzy uznani zostali winnymi zbrodni lub wystąpiu wynikającego z chciwości zysku, albo jakiegoś przekroczenia tego rodzaju albo też przemytnictwa albo ciężkiego przekroczenia skar-

bowego popełnionego przy prowadzeniu swego przedsiębiorstwa;

2. ci, do których majątku otwarto konkurs.

Wyłączenie pod 1 wzmiarkowane gaśnie po upływie trzech lat, licząc od dnia odsiedzenia kary uwięzienia względnie zapłacenia grzywny. Ministerstwu skarbu służy jednak prawo, dozwolić w przypadkach zasługujących na uwzględnienie, krótszego terminu.

Kto nie zapłaci kredytowanych kwot w terminie, do którego podatek został kredytowany, traci prawo do korzystania z kredytu na całą resztę kampanii; można mu także zupełnie odmówić kredytu na przyszłą kampanię.

W przypadku tym należy ściągnąć drogą egzekucji wszystkie jeszcze zaległe kredytowane kwoty wraz z odsetkami zwłoki, obliczonymi w wysokości oznaczonej ustawą od dnia płatności a względnie utraty pozwolenia do korzystania z kredytu.

W razie płacenia podatku od piwa gotówką z góry przy każdorazowem oznajmieniu, przyznaje się, bez względu na to, czy kredytowanie podatku ma miejsce lub nie, dyskonto, którego wysokość oznaczy drogą rozporządzenia wykonawczego, Minister skarbu w porozumieniu z królewsko węgierskim Ministrem skarbu.

Przez powyższe postanowienia o kredytowaniu nie zostają zmienione i pozostają na przyszłość w mocy przepisy, którymi przedłużono piwowarom w Austrii górnej i Salzburgu termin do płacenia podatku spożywczego za wybór piwa dolnego fermentu.

Wywóz piwa za linię clowną za zwrotem podatku.

§. 23.

Pod warunkami i z ostrożnościami potrzelnicimi do zabezpieczenia skarbu państwa zwracać się będzie podatek spożywczy za piwo wywiezione po a linię clowną, jeżeli jest zdatne do picia i jeżeli po wydzieleniu kwasu węglowego ma co najmniej $2\frac{1}{2}$ stopnia cukromierza, a mianowicie:

1. Każdemu, kto piwo takie wywozi za granicę, bez względu na zawartość ekstraktu brzeczków zarodowej (to jest brzeczki, z której piwo pochodzi) w kwocie 3 K 40 h za każdy hektolitr piwa,

2. wyrabiającym piwo, albo

a) według przypadającej w przeciągu na hektolitr zawartości ekstraktu brzeczek piwnych,

wyrobionych w ostatnich sześciu miesiącach przed wywozem, za każdy hektolitr i każdy stopień cukromierza przeciętnej zawartości ekstraktu w kwocie 34 h.

Przeciętną zawartość ekstraktu bada się w ten sposób, że dzieli się ogólną ilość wyrobionych stopni hektolitrowych ekstraktu przez ogólną ilość wyrobionych hektolitrów brzeczek piwnej i opuszcza się w ilorazie ułamki, które wynoszą innej jak dziesiątą część stopnia, albo

b) według całkowitej, opodatkowanej i przez urzędowe badanie piwa udowodnionej pierwotnej zawartości ekstraktu brzeczek zarodowej, w kwocie 34 h za każdy hektolitr piwa i każdy stopień cukromierza tej zawartości ekstraktu.

Jeżeli przy obliczaniu pierwotnej zawartości ekstraktu wypadną ułamki stopnia cukromierza, natenczas przyznaje się zwrot podatku z pominięciem ułamków wedle pozostałe ilości całych stopni cukromierza.

Od zaniku opodatkowanej ilości brzeczek piwnej powstały przez fermentację, leżenie na składzie itp. zwraca się $6\frac{1}{2}$ procentów kwoty należącej się jako wynagrodzenie za podatek.

Moc obowiązująca ustawy karny o przekroczeniach skarbowych.

§. 24.

Do przekroczeń niniejszej części rozporządzenia cesarskiego i postanowień odnośnego rozporządzenia wykonawczego, stosowana będzie, o ile nie jest co innego postanowione, ustanawia karna o przekroczeniach skarbowych i rozporządzenia dodatkowe, w Dalmacji zaś, gdzie ta ustanawia karna nie jest zaprowadzona, postępowanie tamże co do przekroczeń akeyzowych praktykowane wraz z temi postanowieniami co do rodzaju i wymiaru grzywien, tudzież odpowiedzialności za takowe, jakież co do przedawnienia rzeczywistych przekroczeń skarbowych, które przy uwzględnianiu odnośnych postanowień, w innych krajach obowiązujących, wydane zostały dla Dalmacji drogą rozporządzenia.

Odpowiedzialność przedsiębiorcy za grzywny.

§. 25.

Kierownika ruchu browaru, względnie podczas nieobecności tegoż w przedsiębiorstwie, jego zastępcę uważa się za sprawcę nieoznajmionego albo

z oznajmieniem niezgodnego postępowania opłatnego wyrobu piwa.

Na przedsiębiorcy browaru cięży, jeżeli sam nie kieruje ruchem, bezwzględnie odpowiedzialność za grzywny nałożone na kierownika ruchu, względnie na jego zastępcę.

Podstawa do wymiaru kar.

§. 26.

Przy przekroczeniach skarbowych, dla których wysokość kary zależy od należytości podatkowej, bierze się za podstawę do obliczenia należytości podatkowej, która służy za podstawę do wymiaru kary, jeżeli się rozchodzi o brzeczkę piwną, do której nie dodano jeszcze fermentu a której zawartość ekstraktu zbadano, tę zawartość ekstraktu.

Natomiast należy we wszystkich innych przypadkach przyjąć za podstawę do obliczenia wspomnianej należytości podatkowej czternastostopniową zawartość ekstraktu, jeżeli nie dowiedzono wyższej zawartości brzeczki piwnej, która albo stanowi przedmiot przekroczenia, albo, jeżeli piwo jest przedmiotem przekroczenia, odpowiada sile tegoż piwa.

Szczególne postanowienia karne.

a) W razie przekroczeń niedozwalających zbadania wyrobionej brzeczki piwnej.

§. 27.

Niezależnie od następstw, które pociąga za sobą ukrócenie podatku, należy nałożyć grzywnę w wysokości 400 *K* do 10.000 *K*:

1. Jeżeli wyrobionej brzeczki piwnej nie dano w całości na przyrząd przeznaczony do badania wyrobionej brzeczki piwnej, albo jeżeli usunięto z tego przyrządu brzeczkę przed urzędowem jej zbadaniem, zapomocą działania zewnętrznego, o którym strona nie może udowodnić, że było przypadkowe;

2. jeżeli na przyrządzie, przeznaczonym do badania wyrobionej brzeczki piwnej poczyniono umyślnie zmiany, które mogą w jakikolwiek sposób wywierać wpływ na oznaczenia tegoż przyrządu;

3. jeżeli po uskutecznionem urzędowem zbadaniu brzeczki piwnej dodano do wyrobu materyały, które mogą podnieść jego zawartość ekstraktu.

b) W razie zakazanego przechowywania albo nabywania piwa, które nie odbyło jeszcze fermentacji głównej.

§. 28.

Karę za ciężkie przekroczenie skarbowe należy nałożyć na tego, kto wbrew przepisom nabywa lub przechowuje brzeczkę piwną lub piwo, które jeszcze nie odbyło fermentacji głównej.

c) W razie przekroczeń co do wywozu piwa za zwrotem podatku.

§. 29.

Karę za ciężkie przekroczenie skarbowe należy nałożyć:

1. jeżeli zamiast piwa, za które żąda się zwrotu podatku, znajdzie się inny płyn a nie piwo, albo

2. jeżeli piwo oznajmione do wywozu po wydzieleniu zeń kwasu węglowego ma mniej jak $2\frac{1}{2}$ stopni cukromierza, albo

3. jeżeli oznajmiono do wywozu większą ilość piwa od urzędownie sprawdzonej a różnica przekracza 5 procentów ilości zbadanej;

4. jeżeli w przypadkach, w których rości się prawo do zwrotu podatku podług całej opodatkowanej zawartości ekstraktu, piwo oznajmione do wywozu

a) pochodzi z brzeczki piwnej o mniejszej zawartości ekstraktu niż ta, co do której rości się prawo do zwrotu podatku i jeżeli różnica ta w porównaniu ze zbadanem urzędownie wskażaniem cukromierza co do brzeczki zarodowej wynosi więcej jak 0,5 stopnia cukromierza, albo

b) zawiera dodane przymieszki, które sprawiają, że badanie przedsięwzięte w celu oznaczenia zawartości ekstraktu brzeczki zarodowej, wykazuje wyższą zawartość od tej, którą miała brzeczka zarodowa.

Za podstawę do wymiaru kary należy przyjąć:

W przypadkach wyszczególnianych pod 1. 1 i 2 kwotę, której w ogóle żąda się tytułem zwrotu podatku; w przypadkach podanych pod 1. 3 i 4, lit. a) kwotę, o którą zwrot podatku, w oznajmieniu do wywozu oznaczony, przewyższa kwotę, należącą się wedle badania urzędowego; wreszcie w przypadku pod 1. 4, lit. b) kwotę 20 koron za każdy hektolitr piwa.

II. Część.

Zmiana ustawy z dnia 20. czerwca 1888, Dz. u. p. Nr. 95, o cle od płynów wyskokowych pędzonych, o opodatkowaniu wódki, jakoteż wyrobu drożdży, z wyrobem wódki połączonego.

Uchyla się §§. 1, 43, 74 i 82 ustawy z dnia 20. czerwca 1888 (Dz. u. p. Nr. 95), o cle od płynów wyskokowych pędzonych, o opodatkowaniu wódki, jakoteż wyrobu drożdży z wyrobem wódki połączonego, zmienia się §§. 3, 6, 7, 8, 21, 22, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 38, 39, 40, 46, 50, napis pierwszego rozdziału trzeciej części w dziale III. następnie §§. 51, 52, 57, 60, 61, 62, 64, 65, 66, 69, 70, 71, 72, napis działu IV., §. 75. napis §. 76, §§. 77, 79, 81, napis drugiej części działu IV., §. 85, napis trzeciej części działu VI., wreszcie §§. 86, 87, 88, 89, 92, 93, 94, 95 i 96 tejże ustawy i takowe mają opiewać, jak następuje:

Rozdział ilości wódki, względnie alkoholu, która po niższej stopie podatku konsumacyjnego wyrabiana być może.

§. 3.

1. Ilość alkoholu, która w gorzelniach podatku konsumacyjnemu podlegających, podczas rocznej kampanii, to jest w czasie od 1. września jednego aż do końca sierpnia bezpośrednio następującego roku, po niższej stopie tegoż podatku wyrabiana być może, ustanawia się aż po koniec sierpnia 1908 dla całego austriacko-węgierskiego obszaru cłowego na 1,878.000 hektolitrów.

Z ilości tej przypada na królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane . 1,017.000 hektolitrów, na kraje korony węgierskiej 853.000 ,

a na Bośnię i Hercegowinę, do austriacko-węgierskiego obszaru cłowego należące 8.000 ,

2. Każdy z powyższych obszarów krajów postanowi drogą ustawodawczą samodzielnie, w jaki sposób rozdzielana być ma indywidualnie ilość alkoholu, którą w każdym z nich wyrobić będzie wolno gorzelniom podczas jednej kampanii po niższej stopie podatkowej.

Uwolnienie od podatku konsumacyjnego.

§. 6.

Pod warunkami i z ostrożnościami, dla zabezpieczenia skarbu państwa potrzebnemi, wolna jest

od podatku konsumacyjnego wódka, która bądź sama bądź też w likierze i w rumie, do których wyrobu użytą została, bądź we winie, do którego dla podwyższenia zawartości alkoholu przymieszana została, za linię cową bywa wywożoną, albo też która używana jest do celów przemysłowych, do których i fabrykacya octu należy, następnie do ghotowania, ogrzewania, czyszczenia, do oświetlania i do celów naukowych. Wódka jednak użytą do fabrykacyi octu jest tylko wtedy od podatku wolna, gdy od niej przypada podatek po niższej stopie podatkowej. Ten, na czyje imię opiewa uprawnienie do poboru wódki wolnej od podatku, ma stosownie do postanowień, które wydane zostaną drogą rozporządzeń wykonawczych, za każdy litr alkoholu wolnego od podatku, z wyjątkiem wódki na cele naukowe przeznaczonej, uiszczyć jako należytość kontrolną kwotę 3 h.

Wódka, wyrabiana w gorzelniach, podatkowi od wyrobu podlegających a której ilość alkoholu bada się na podstawie oznaczeń aparatu mierniczego albo też z zastosowaniem zbiornika, może być celem wywozu lub celem użycia jej bez opłaty podatku, złożona w składzie bez opłaty podatku.

Postanowienia na korzyść gorzelni rolniczych.

§. 7.

1. Każda gorzelnia rolnicza, opłacająca podatek konsumacyjny, otrzyma za każdy hektolitr alkoholu, z zachowaniem odnośnych przepisów z zakładu gorzelniowego wywieziony, z kasy państwa bonifikację, a mianowicie:

- a) jeżeli alkohol może być wliczony do tej ilości, którą po niższej stopie podatku konsumacyjnego wyrabiać wolno (§. 3, l. 2): 6 K, jeżeli przeciętny dzienny wybór wynosi przeszło 4 aż do 7 hektolitrów alkoholu, 8 K, jeżeli przeciętny dzienny wybór wynosi przeszło 2 aż do 4 hektolitrów alkoholu a 10 K, jeżeli przeciętny dzienny wybór nie przenosi 2 hektolitrów alkoholu;
- b) jeżeli jednak alkohol do tej ilości, którą po niższej stopie podatku konsumacyjnego wyra-

biać wolno, wliczony być nie może: 2 *K* przy dziennym przeciętnym wyrobie od przeszło 4 aż do 7 hektolitrów alkoholu, 4 *K* przy przeciętnym dziennym wyrobie od przeszło 2 aż do 4 hektolitrów alkoholu i 6 *K* przy przeciętnym dziennym wyrobie aż do 2 hektolitrów alkoholu.

2. Za gorzelnię rolniczą uważa się tę gorzelnię, w której łączą się wszystkie następujące warunki:

- a) Gorzelnia musi być z gospodarstwem rolnym w ten sposób połączona, że do wyrobu wódki używa płodów wyłącznie lub przynajmniej w przeważnej części ze zbiorów, z tegoż gospodarstwa rolnego pochodzących a natomiast zwraca temuż gospodarstwu jako karmę dla bydła, brahę otrzymaną przy wyrobie wódki albo przynajmniej nawóz pochodzący od bydła tąż brahą karmionego.
- b) Gorzelnia nie może w jednomyślnym okresie ozajmienia wyrabiać więcej jak przeciętnie na dzień 7 hektolitrów alkoholu i wybór musi pozostawać w takim stosunku do pól ornnych, łąk i pastwisk, do gospodarstwa rolnego należących, żeby z ilości alkoholu, wyrobionej przeciętnie w jednym dniu ruchu miesięcznego okresu ozajmienia, nie przypadało na jeden hektar tej przestrzeni gruntów więcej, jak 3 litry alkoholu.
- c) Łączna ilość alkoholu w ciągu jednorocznej kampanii wyrobiona, nie może przekraczać 1680 hektolitrów alkoholu.

Od warunku pod I. 2, lit. a ustanowionego a mianowicie, że gorzelnia rolnicza powinna do wyrobu wódki używać wyłącznie lub przynajmniej przeważnie płodów pochodzących ze zbiorów gospodarstwa rolnego z gorzelnią połączonym, można odstąpić w tym razie, gdy go nie można dopełnić jedynie z powodu nieurodzaju powszechnie wiadomego.

Postanowienia powyższe stosują się także do gorzelni, przez spółki w ruchu utrzymywanych, jeżeli członkowie tej spółki są właścicielami lub dzierżawcami gospodarstw rolnych. W wypadku tym uwzględnia się ogólny obszar pól, łąk i pastwisk do gospodarstw wszystkich członków spółki należących.

Kto rości sobie prawo, żeby gorzelnię jego za rolniczą uznano, winien zgłosić się z tem roszczeniem do władz skarbowej I. instancji i wiarogodnie udowodnić, że się ziszczają powyższe warunki.

Bonifikacja i zwrot podatku przy wywozie wódki.

§. 8.

Za każdy stopień hektolitrowy alkoholu (litr alkoholu) wódki, na której podatek cięży, wywiezionej z zastrzeżeniem odpisania podatku, za linię clową w beczkach lub innych naczyniach w ilości najmniej jednego hektolitra, przyznaje się bonifikację za wywóz w kwocie 10 halerzy.

Przy wywozie likieru za linię clową, wynosi bonifikacja, jeżeli posyłka w beczkach lub flaszkach obejmuje najmniej 25 litrów, 3 1/2 halerza za każdy litr. Jedno opakowanie musi jednakże w sobie mieć jedynie flaszki tego samego kształtu i tej samej wielkości.

Na wypadek jeżeli w innych krajach, które obecnie za wywóz wódki premię przyznają, takowa zniżona lub zniesiona została, upoważnia się Ministra skarbu, żeby w porozumieniu z królewsko węgierskim Ministrem skarbu bonifikację za wywóz wódki na czas krótszy lub też stale zniżył albo też postanowienia o przyznaniu bonifikacji zupełnie zniósł.

Za wódkę, na której nie cięży podatek, wywożoną za linię clową w ilości najmniej 50 litrów, przyznaje się oprócz powyższej bonifikacji także zwrot podatku w kwocie 35 halerzy za każdy litr alkoholu.

Ten zwrot podatku uskutecznia się zapomocą przekazów, płatnych w sześć miesięcy po dniu, w którym wywóz nastąpił.

Opisanie zakładu gorzelniowego i przegląd przystępów i naczyni do przechowania służących.

§. 21.

Kto chce wyrabiać wódkę lub wódkę przez destylację oczyszczać, albo kto zamierza wyrabiać zapomocą destylacji napoje alkohol w sobie zawierające, jest obowiązany przedłożyć w przepisany terminie (§§. 44 i 53) opisanie zakładu gorzelniowego i przegląd przystępów, a względnie zawiadomić o ruchu.

Postanowienie to, jakoteż postanowienia §§. 23, 24, l. 1, 26 i 30, stosują się, pominawszy browary, także do tych przedsiębiorstw, które z płodów mącznych, skrobi, cellulozy, topinamburów, buraków, melasy, syrpu i innych płynów większą zawartość cukru w sobie mieszczących wyrabiają zacier i tenże poddają fermentacji, jednakże nie wyrabiają wódki.

Uwiadomienie dotyczące aparatów do destylacji.

§. 22.

Także oprócz wypadków w §. 21 przewidzianych ma posiadacz aparatów destylacyjnych, jakotęz aparatów do chłodzenia o posiadaniu ich donieść ustnie lub pisemnie organowi skarbowemu w miejscu lub w pobliżu znajdującemu się i to w razie nabycia takiego aparatu, w 48 godzin po nabyciu, na co od organu skarbowego otrzyma poświadczenie podania tego oznajmienia.

W rozporządzeniu wykonawczemu ustanowione zostaną przepisy co do kontroli nad aparatami tymi z zagranicy sprowadzonymi.

Również każdy, który aparaty te wyrabia, ma znajdujący się u niego w dniu 1ym września 1899 zapas aparatów w 8 dniach a aparaty później zrobione, w 48 godzin po zrobieniu oznajmić przeznaczonemu do tego organowi skarbowemu i postarać się o potwierdzenie wniesienia tego oznajmienia.

Na każdym aparatie destylacyjnym musi być w przyszłości w sposób odpowiedni uwidocznione nazwisko i miejsce zamieszkania tego, który aparat ten zrobił.

Posiadacze tych aparatów nie mogą tychże ani też ich części pierwzej ze swoich rąk wydawać, dopóki z dokładnem opisaniem aparatu lub też części tegoż, nie oznajnią organowi skarbowemu w miejscu lub też w pobliżu znajdującemu się, nazwisko i miejsce zamieszkania odbiorcy tegoż aparatu i dopóki nie otrzymają potwierdzenia, że temu obowiązkowi zadosyć uczynili.

Od obowiązku wnoszenia tego oznajmienia uwolnieni są aptekarze, jednak tylko co do tych aparatów, które nie mają więcej jak jeden litr pojemności albo zrobione są nie z metalu, lecz z innego materyalu.

Sposoby oznaczania.

§. 31.

Ilość alkoholu oznaczana będzie podług rozmaitości surowców, aparatu odpędowego i pojemności miejsca na zacier przeznaczonego:

I. Ryczałtowo według wydatności aparatu odpędowego.

II. Na podstawie dobrowolnej umowy z przedsiębiorcą gorzelni (ugody) podług prawdopodobnej ilości alkoholu wyrobić się mającego.

III. Na podstawie wskazówek aparatu mierniczego albo za pomocą zbiornika podług rzeczywistej ilości wyrobu.

Podział gorzelni.

§. 32.

W tym celu (§. 31) dzielą się gorzelnie:

I. Na gorzelnie, które przerabiają materyały skrobiowe (ziemniaki, zboża, owoce strączkowe) z wyjątkiem skrobi i gdy się ziszczą wszystkie następujące warunki:

a) Przedsiębiorcy muszą być rolnikami, którzy wódkę tylko z produktów własnej produkcji, corocznie tylko w okresie sześciomiesięcznym, we wrześniu, październiku lub listopadzie się rozpoczęającym i tylko dlatego wyrabiają, aby dla utrzymania swego bydła otrzymały brahé i to tylko w ilości liczbie bydła odpowiedniej, albo, gdy ten warunek nie zachodzi i przedsiębiorcy wyrabiają wódkę ze zboża, do wyrobu tego używają tylko niedojrzalego lub zepsutego zboża własnego zbioru;

b) przedsiębiorcom wolno posiadać lub utrzymywać w ruchu w tem samem miejscu tylko jedną gorzelnię

c) i wolno im używać tylko jednego aparatu odpędowego z podgrzewaniem bezpośrednim, który nie ma innych części składowych, jak tylko jeden kocioł odpędowy, mieszadło, helm, flasze do chłodzenia, wąż chłodnikowy albo nie więcej jak dwie proste rury do chłodzenia i rurę helm z oziębialnikiem łączącą i którego kocioł odpędowy ma najwięcej dwa hektolity pojemności i nadto może być napełniony tylko po zdjeciu hełmu.

Powierzchnia ogrzewalna kotła odpędowego w stosunku do jego głębokości nie może przekraczać miary, którą ustanowi drogą rozporządzenia wykonawczego Minister skarbu w porozumieniu z królewsko węgierskim Ministrem skarbu.

II. Na inne gorzelnie, nie zaliczające się do I. które przerabiają materyały skrobiowe.

III. Na gorzelnie, przerabiające cellulozę, skrobię, topinambury, buraki i melasę, z którą ostatnią kładzie się na równi odpadki przy fabrykacji cukru: sirup i inne płyny większą zawartość cukru w sobie mieszczące.

IV. Na gorzelnie przerabiające wyłoczyny jagód winnych, odpadki od wyrobu wina i wyrabiające równocześnie z wódką także winiany.

V. Na gorzelnie, które przerabiają inne jak pod I. II i III wymienione materyały, jakotęz owoce, wyłoczyny jagód winnych, wino, lagier winny, jagody, korzenie, wodę miodową itd. i które posiadają apa-

raly odpędowe, parą ogrzewane, albo też przy których w 24 godzinach wyrobić się mająca ilość zacieru według skal wydatności w §. 38 ustanowionych obliczona, przekracza 16 hektolitrów.

VI. Na gorzelnie innego rodzaju, przerabiające materyaly, pod V wspomnianego rodzaju.

Ryczałtowa opłata podatku podług wydatności aparatów odpędowych.

§. 33.

Ryczałtowo, według wydatności aparatów odpędowych opłacają podatek gorzelnie w §. 32 pod I i VI wymienione, z wyjątkiem przypadków w §§. 34 i 35, ustęp 2 przewidzianych.

Minister skarbu może celem zaliczenia gorzelni do tych, które podatek ryczałtowo opłacają, odstąpić od wymogu, żeby użycie do wyrobu wódki niedojrzale lub zepsute zboże pochodziło z własnego zbioru przedsiębiorcy gorzelni.

Ugoda.

§. 34.

Ugoda wspomniana w §. 31ym pod II może nastąpić:

1. Co do gorzelni pod §. 32, VI podpadających a utrzymywanych w ruchu przez piwowarów, jeżeli ci do wyrobu wódki używają odpadków z własnej produkcji piwa pochodzących z wyjątkiem piwa zepsutego;

2. co do innych pod §. 32, VI podpadających gorzelni, używających nie więcej jak dwa aparaty odpędowe, które składają się tylko z części w §. 32, I wymienionych i których kotły odpędowe nie mają razem więcej jak 4 hektolity pojemności, jeżeli przedsiębiorcami gorzelni są właściciele gruntu i do wyboru wódki używają owoców własnej produkcji, wylotczyn jagód winnych albo drożdży winnych własnej produkcji, jagód, korzeni lub innych owoców dziko rosnących.

W pojedynczych krajach lub też częściach krajów może Minister skarbu ze względu na właściwości pewnych mniejszych gorzelni rolniczych, wylotczyn jagód winnych przerabiających, dozwolić i tym gorzelniom zawierania ugody, jeżeli ich aparaty odpędowe oprócz części wymienionych w §. 32, I mają jeszcze jedną lutownię i dwa talerze deflegmacyjne i jeżeli pojemność obu kotłów odpędowych razem nie przekracza 3 hektolitrów;

3. co do gorzelni podpadających pod §. 32, I jeżeli tychże kotły odpędowe nie ma więcej jak 100 litrów pojemności.

Oznaczenie ilości alkoholu podług rzeczywistego wyrobu.

§. 35.

Oznaczeniu ilości alkoholu podług rzeczywistego wyrobu a to na podstawie wskazówek aparatu mierniczego lub zapomocą zbiornika podlegają gorzelnie wspomniane w §. 32 pod II, III, IV i pod V.

Ten sposób oznaczenia dozwolony być może także i gorzelniom w §. 32, VI wspomnianym, ale tylko na przeciąg całej każdorazowej kampanii.

Gorzelniom w §. 32 pod V względnie pod VI wspomnianym, przyznaje się 15procentowy opust z ilości alkoholu, oznaczonej podług rzeczywistego wyrobu tegoż.

Sposób opłacania podatku.

§. 36.

W razie, gdy opłaca się podatek ryczałtem podług wydatności aparatu odpędowego, lub gdy zawarta została ugoda, pobiera się podatek przy wyrobie.

Toż samo ma miejsce w gorzelniach wspomnianych w §. 32, pod IV i V, jakież w gorzelniach w §. 32 pod VI wspomnianych, w których oznacza się ilość alkoholu podług rzeczywistego wyrobu.

Natomiast od wódki, wyrabianej w gorzelniach wspomnianych w §. 32 pod II i III pobiera się podatek przy przejściu wódki z kontroli urzędowej do wolnego obrotu.

Dalszy ciąg.

§. 38.

Za dzienną wydatność aparatu odpędowego, to jest za ilość zacieru, która łącznie z dolnym lutrem przepędzoną być może dziennie, licząc dzień po 24 godzin, przyjmuje się:

A. Przy przerabianiu materyałów skrobiowych, czterokrotną przestrzeń napełnienia koła odpędowego, wyrażoną w litrach;

B. Przy przerabianiu materyałów wymienionych w §. 32, V w gorzelniach w §. 32 pod VI wspomnianych:

1. dla aparatu odpędowego, który nie ma żadnych innych części składowych oprócz jednego kotła odpędowego, bezpośrednio ogniem ogrzewanego, miesiadła, hełmu, flasz do chłodzenia, węża chłodniowego lub prostych rur do chłodzenia i rury hełm z oziębialnikiem łączącej i który tylko po zdaniu hełmu napełniony być może, trzykrotną przestrzeń napełnienia kotła, wyrażoną w litrach;

2. dla aparatu odpędowego:

a) który wprawdzie posiada jedynie powyżej pod 1 wymienione części składowe, ale który i bez zdania hełmu napełniony być może, albo

b) który oprócz części składowych pod 1 wymienionych ma jeszcze ogrzewacz na zacier albo jest opatrzony rektyfikatorem albo też zbiornikiem na luter lub też deflegmatorem i który tylko po zdaniu hełmu napełniony być może, czterokrotną przestrzeń napełnienia kotła odpędowego, wyrażoną w litrach;

3. dla aparatu odpędowego, który oprócz części składowych, pod 1 wymienionych ma jeszcze dwie z części składowych pod 1, 2, lit. b, wymienionych, albo który posiada tylko jedną z tych części składowych jednak bez zdania hełmu napełniony być może, pięciokrotną przestrzeń napełnienia kotła odpędowego, wyrażoną w literach.

Tak w wypadkach pod A jakież w wypadkach pod B wspomnianych przyjmuje się za przestrzeń napełnienia kotła odpędowego cztery piąte ($\frac{4}{5}$) całej, także tak zwaną nasadę kotła odpędowego obejmującej pojemności kotła i w takim wypadku, gdy w litrach wyrażona dzienna wydatność nie jest podzielna przez dziesięć, zaokrąglą się takową, celem osiągnięcia tej podzielności, na liczbę niższą.

Gdyby miły wejść w użycie takie aparaty odpędowe, dla których w paragrafie niniejszym skała wydatności nie jest ustanowiona, oznaczy ją po zasięgnięciu zdania biegłych a w razie, gdyby tego zachodziła potrzeba, po przeprowadzeniu pędzenia próbnego, Minister skarbu w porozumieniu z królewsko węgierskim Ministrem skarbu.

Dalszy ciąg.

§. 39.

Minister skarbu może pod warunkami i zastrzeżeniami, dla zabezpieczenia skarbu państwa potrzebnimi pozwolić, żeby, w razie, gdy aparat odpędowy nabija się wyłoczynami jagód winnych zmieszawanymi ze spirytusem (tak zwany wyciąg), przyjmowano za dzienną wydatność aparatu do pędzenia

tylko cztery piąte części wyniaru w §. 38 ustanowionego i żeby przytem pod względem zaokrąglenia postępowano według odnośnych przepisów tegoż paragrafu.

Wydajność alkoholu.

§. 40.

Ze względu na różnice rodzaje materiałów surowych ustanawia się wydajność alkoholu z każdego hektolitra zacieru, jak następuje:

- a) przy przerabianiu materiałów skrobiowych (§. 32, I) w 6 stopniach;
- b) przy przerabianiu owoców pestkowych (z wyjątkiem tarek), wina, lagru winnego, moszczu winnego lub owocowego, tudzież winogron i wody miodowej w 4 stopniach;
- c) przy przerabianiu dereń, tarek, głogu, jablek i gruszek i innych owoców ziarnkowych, jagód różnego rodzaju i korzeni, tudzież wyłoczyn jagód winnych i odpadków z wyrobu piwa w 2 stopniach;
- d) przy przerabianiu owoców ziarnkowych wyciągniętych w $1\frac{1}{4}$ stopnia.

W §. 32, I wspomnianym gorzelniom, których kocioł odpędowy nie ma więcej jak 100 litrów pojemności i które przerabiają niedojrzale lub zepsute zboże wyłącznie dla tego, by otrzymać brąz dla bydła przedsiębiory opuszczają się z wydajności alkoholu pod a) ustanowionej 20 od sta i to na ten czas pędzenia gorzelni, który przypada w okresie sześciomiesięcznym, rozpoczętym się we wrześniu, październiku lub listopadzie.

Minister skarbu może dla małych gorzelni pełzonych przez rolników i używających do wyrobu wódek jedynie takich wyłoczyn jagód winnych, które z powodu dolania wody celem robienia wina na potrzebę dzienną, zawierają w sobie mniejszą ilość alkoholu, obniżyć wydajność alkoholu dla każdego hektolitra zacieru aż do 1 stopnia.

Oznajmienie.

§. 46.

a) **Treść tegoż i sposób wnoszenia.**

Oznajmienie postępowania opłatnego należy wnosić do tego urzędu poborczego lub organu skarbowego, do którego gorzelnia jest przydzielona.

Oznajmienie ma być w zasadzie podane pisemnie w dwóch egzemplarzach; natomiast wolno jest gorzelniom z aparatami odpędowymi, dla których

rych skala ustanowiona jest w §. 38 pod A lub B, l. 1 i 2, wnosić także oznajmienia ustne, które organ skarbowy spisywać ma w dwóch egzemplarzach.

Oznajmienie ma zawierać:

- a) imię i nazwisko przedsiębiorcy gorzelnii, tutajże miejsce i numer konkrypcyjny budynku, w którym się znajduje gorzelnia;
- b) rodzaj materiałów, które mają być przerabiane, a co do materiałów skrobiowych także liczbę i pojemność naczyni, używać się mających do zacieru i do drożdży;
- c) liczbę i oznaczoną w przeglądzie urzędowym w hektolitrach zacieru dzienną wydatność używanego aparatu odpędowego;
- d) dzień i godzinę, w których rozpoczyna się przenoszenie materiałów surowych na aparat odpędowy a przy przerabianiu materiałów skrobiowych także dzień i godzinę przenoszenia tychże materiałów do kadzi zaciernych;
- e) dzień i godzinę, w której pędzenie się kończy;
- f) przeciag czasu pomiędzy chwilami pod d) i e) wspomnianymi, to jest czas pędzenia wyrażony w dniach i godzinach, przyczem części godziny liczyć należy za całe godziny;
- g) jeżeli w oznajmionym czasie miano wyrabiać także drożdże, podanie tej okoliczności.

Oznajmienie pisemne musi być napisane czytelnie, nie może zawierać ustępów wyskrobanych lub przekreślonych i potwierdzone być ma podpisem lub znakiem ręki przedsiębiorcy gorzelnii lub jego pełnomocnika.

Zwrot podatku z powodu przeszkód w ruchu.

§. 50.

W zasadzie nie nadają przeszkody w ruchu prawa do zwrotu lub odpisania podatku.

Lecz jeżeli z powodu zdarzenia nieprzewidzianego i nieuniknionego nie można utrzymać w ruchu aparatu odpędowego, natenczas dozwolony będzie zwrot lub odpisanie podatku za ten czas, przez który z powodu takiego zdarzenia ruch aparatu odpędowego stał się niemożliwym, pod warunkiem, że

w celu stwierdzenia przeszkody w ruchu, o zasłem wydarzeniu natychmiast uwiadomiony będzie najbliższy organ skarbowy i to w dwóch pisemnych wygotowaniach, przyczem dozwala się, żeby przedsiębiorca gorzelnii w razie, jeżeli w przeciągu ośmiu godzin, licząc od chwili doręczenia uwiadomienia organowi skarbowemu, nie przybył żaden urzędnik lub funkeyonariusz administracji skarbowej, wezwał przedstawiciela zwierzchności gminnej do stwierdzenia w obecności dwóch bezstronnych świadków przeszkody, jakotęż stanu ruchu.

Jeden egzemplarz uwiadomienia, opatrzony urzędowem potwierdzeniem dnia i godziny wniesienia tegoż, jakotęż podpisem organu, który je odbiera, zwrócony będzie przedsiębiorcy gorzelnii, aby mógł się nim wykazać.

Gorzelniom, używającym aparatów odpędowych tego rodzaju, o którym jest mowa w §. 38 pod A lub B, l. 1 i 2, wolno jest także ustnie zgłosić przeszkodę w ruchu, w którym to wypadku otrzymają urzędowe potwierdzenie, także osnowę uwierzenia zawierające, że obowiązkowi uwiadomienia zadosyć uczyniły.

Część trzecia.

Rozdział pierwszy.

Oznaczenie wyrobionej ilości alkoholu na podstawie wskazówek aparatu mierniczego lub pomocą zbiornika.

Postanowienia tyczące się używania aparatu mierniczego i zbiornika.

§. 51.

Ministerstwo skarbu postanawia, czy w poszczególnej gorzelnii oznaczana ma być wyrobiona ilość alkoholu na podstawie wskazówek aparatu mierniczego czy też za pomocą zbiornika.

Warunki

A. Używania aparatu mierniczego:

1. Lokal do pędzenia wódki przeznaczony powinien być, jeżeli się to dotyczy nie stało, w porozumieniu z administracją skarbową tak urządżony, żeby w tymże aparat mierniczy mógł być ustawiony w miejscu łatwo dostępnem, widocznem i oddalonym najmniej 65 centymetrów od oziębialnika i każdej ściany lokalu do pędzenia wódki przeznaczonego.

2. Oziębialnik do aparatu odpędowego należący, musi być tak urządżony, żeby jego urządzenie wewnętrzne mogło być dokładnie zbadane i żeby mógł być wzięty pod pewne zamknięcie urzędowe.

3. Aparaty odpędowe muszą być tak urządzone, żeby miejsca, w których zbiera się para, zawierająca alkohol, pozostawały w trwałym, mocnym i pewnym połączeniu tak pomiędzy sobą, jakież z kotłami odpędowymi (kotłami, naczyniami do gotowania) i oziębialnikiem (wężem chłodnikowym).

4. Rury i te miejsca aparatu odpędowego, w których zbiera się para, zawierająca alkohol jakież rury i miejsca, w których oprócz zacieru zbierają się płyny zawierające alkohol zanim przeplyną przez aparat mierniczy, nie mogą mieć miejsc uszkodzonych ani połatanych i powinny mieć jedynie otwory do fabrykacji potrzebne i z zewnątrz dostępne, które to otwory znów muszą być opatrzone kurkami, przeswidrowanymi tylko w tym kierunku, w którym przewód par i płynów alkohol zawierających odbywa się i musi i których otworzeniu lub wyjęciu w celu ułatwienia odprowadzenia na zewnątrz par i płynów, alkohol zawierających, można przeszkodzić zapomocą zamknięcia urządowego w ten sposób, żeby to było niemożliwem bez uszkodzenia, łatwo dostrzędz się dającego.

Przepis ten nie odnosi się jednakże do wentylów bezpieczeństwa, jeżeli takowe znajdują się na górnjej pokrywie kotła odpędowego (w miejscu de-stylacji lub wrzenia) lub najwyższych punktach rur przeprowadzających parę i łączących kotły odpędowe ze sobą albo też z rektyfikatorem a względnie z deflegmatorem.

Co do wentylów tych jakież co do wprowadzania zacieru do aparatu odpędowego może administracja skarbową zażądać stosownego zabezpieczenia przeciw naftużyciom.

5. Rury, którymi płyny zawierające alkohol — wyjawły zacier — zanim przeplyną przez aparat mierniczy, są przeprowadzane, muszą być oznaczone osobną farbą i łatwo dostępne do zbadania ze wszystkich stron.

6. Rektyfikator jakież każda inna część składowa aparatu odpędowego, w których podezas de-stylacji zbiera się lub też może się zbierać płyn zawierający alkohol (luter, flegma), muszą być dostępne do zbadania a pojemność tychże pozostać we właściwym stosunku do wydatności aparatu odpędowego.

7. Rura łącząca oziębialnik aparatu odpędowego z aparatem mierniczym musi bieć w linii prostej, o ile złożenie od tego kierunku nie jest potrzebne na jej końcach dla połączenia z oziębialnikiem i aparatem mierniczym. Rura ta nie może być

dłuższą jak 3 metry i musi być w obecności organu skarbowego opatrzona rurą zwierchnią z gładkiej niepomalowanej blachy cynkowej i to w ten sposób, żeby pomiędzy temi dwiema rurami było miejsce wolne, mniej więcej na 3 centymetry szerokie.

Jeżeli rura łącząca przechodzi przez mur, to powinna odstawać od tegoż z każdej strony nie mniej jak na sześć a nie więcej jak na ośm centymetrów.

Jeżeli rura łącząca przechodzi przez drzwi w murze znajdujące się lub przez otwór okna, to odległość jej od muru wynosić może także więcej jak ośm centymetrów.

8. Jeżeli aparat odpędowy tak jest urządżony, że płyn zawierający alkohol odprowadzony być może napowrót do kotła odpędowego, natęczas rura służąca do odpływu bramy musi być w ten sposób wprowadzona do naczynia, w którym zbiera się brama i naczynie to musi być tak urządzone, żeby płyn zawierający alkohol nie mógł być przez tą rurę odprowadzony bez zmniejszania się z większą ilością bramy, albo też musi rura ta tak głęboko wchodzić do kotła odpędowego albo też być otoczona tak wysokim pierścieniem nie przepuszczającym wody, żeby przez samą rurę odpływową nie można było więcej spuścić bramy jak w gorzelniach wyrabiających drożdże 10 procentów a w innych gorzelniach 5 procentów ilości, która została napiechniona kocioł odpędowy; Minister skarbu może jednak w wypadkach zasługujących na uwzględnienie poczynie w tej mierze także inne zarządzenia.

W razie, jeżeli aparat odpędowy połączony jest z tak zwanem oddzielaczem (separatorem), musi tegoż rura odpływową tak być urządżona, żeby pozostałości po destylacji w separatorze dostawały się bezpośrednio do kanału, w którym zbierają się nieczystości.

9. Jeżeli przedsiębiorca otrzymany niedogon daje poraz wtóry na aparat odpędowy, nie może takiowy być włączony od oznaczeń aparatu mierniczego.

B. Warunki używania zbiornika:

Powyżej pod 2, 3, 4, 5, 6, 8 i 9 wyszczególnione postanowienia mają również zastosowanie w razie używania zbiornika. Postanowienia pod 7. stosują także do rury, która łączy oziębialnik aparatu odpędowego ze zbiornikiem, z wyjątkiem przepisów co do kierunku i długości tejże rury.

Zresztą musi być zbiornik urządżony w sposób, który drogą rozporządzenia wykonawczego bliżej określony zostanie i musi być ustawiony w miejscu stosownem do zbadania ilości i siły alkoholu.

Ministerstwo skarbu może gorzelniom pod przepis §. 32. IV i V podlegającym dozwolić pod względem powyższych (A i B) wymogów ułatwień, o ile takie okażą się potrzebnemi.

Zaopatrzenie aparatu odpędowego w aparat mierniczy względnie w zbiornik.

§. 52.

Każdy aparat odpędowy, znajdujący się w gorzelni i posiadający własny oziębialnik, musi być zaopatrzyły albo w aparat mierniczy, który odpowiada rozporządzeniom Ministerstwa skarbu i okryty jest płaszczem cynkowym albo też w zbiornik przepisom odpowiadający; od obowiązku tego wyjęty jest aparat rektyfikacyjny w takim razie, jeżeli w myśl §. 77 dozwolono warunkowo połączenia wyrobu wódki z rektyfikacją.

Przedsiębiorca gorzelni jest obowiązany sprawić sobie własnym kosztem aparat mierniczy, względnie zbiornik i wykonać własnym kosztem wszelkie roboty i urządzenia, uznane za potrzebne celem bezpiecznego ustawienia tych aparatów.

Jeżeli z dniem 1. września 1899 jest już w gorzelni ustawiony aparat mierniczy, przeciw którego dalszemu używaniu do oznaczenia ilości wyrobionego alkoholu żadna wątpliwość nie zachodzi, natenczas może ten aparat i nadal do tego celu być używany.

Co do gorzelni nicopatrzonych dotąd żadnym aparatem mierniczym i opłacającymi podatek od produkcji a które podczas miesięcznego okresu oznajmienia nie wyrabiają przeciętnie więcej jak 5 hektolitrów alkoholu w jednym dniu ruchu, obowiązek ponoszenia kosztów nie obejmuje kosztów pierwszego sprawienia aparatu mierniczego względnie zbiornika. Koszta te poniesie za te gorzelnie administracja skarbowia.

Gdy jednak gorzelnia taka zostanie całkiem zwinięta lub też jej ruch będzie na dłużej jak na jedną kampanię zastanowiony, natenczas aparat mierniczy, względnie zbiornik zakupiony przez administrację skarbową należy oddać lejże do rozporządzenia.

Rozpoczęcie i zakres postępowania opłatnego wyrobu wódki.

§. 57.

Postępowanie opłatne wyrobu wódki rozpoczyna się przy przerabianiu materalów skrobiowych i cellulozy z chwilą przeniesienia materalów tych do kadzi zaciernych (kadzi, w których się proces senkowania odbywa), przy przerabianiu melasy i tym podobnych materalów, z przeniesieniem tychże materalów do kadzi do rozczynania służących, przy przerabianiu buraków i topinamburów, z przeniesieniem

materalów tych do naczyni do maceracji przeznaczonych, w razie zaś jeżeli nie ma naczyni do zacierania, do rozczynania lub do maceracji służących, z chwilą przeniesienia materalów do kadzi zaciernych i obejmuje wszystkie dalsze stopnie zacierania, fermentację i spuszczenie zacieru.

Jeżeli używane są naczynia, które służą do gotowania surowca przeznaczonego na zacier (aparaty do gotowania zacierni, wygrzewacz, parnik do gotowania ziemniaków) i opatrzone są jakimkolwiek przyrządem do chłodzenia, pompą powietrzną i t. p. lub które połączone są z chłodnikiem, rurami, tűdzież jeżeli w gorzelniach przerabiających zboże lub kukurydzę używane są naczynia służące do maceracji, które z naczyniami przeznaczonymi do fermentacji lub też z aparatem odpędowym połączone są bezpośrednio zapomocą rynien lub rur lub też do których doprowadzoną może być para, natenczas postępowanie opłatne wyrobu wódki rozpoczyna się już z chwilą przeniesienia tych materalów do tychże przyrządów.

Przy wyrobie wódki z innych materalów jak w powyższych ustępach wymienionych, rozpoczyna się postępowanie opłatne z przeniesieniem materalów tych do aparatu odpędowego.

Bezkarne przekroczenie oznajmionej ilości alkoholu i materalów surowych.

§. 60.

Przy oznajmieniu ilości każdego rodzaju materalów surowych jakotęż ilości alkoholu dozwala się przekroczenia ilości tej o 15 procentów poniżej i o 15 procentów powyżej oznajmienia tak, że dopiero przerobienie, względnie wybór większej lub mniejszej ilości, który 15 procentów oznajmionej ilości przekracza, o ile uszczuplenie dochodów skarbowych nie zostało udowodnione, ulegnie karze jako nieprawidłowość w postępowaniu opłatnem.

Do ocenienia, czy te 15 procentów zostały przekroczone, służyć ma zawsze za podstawę jedyne treść oznajmienia.

Przerwy w prawidłowem działaniu aparatu mierniczego, względnie w używaniu zbiornika.

a) Uwiadomienie o przerwie.

§. 61.

W razie, gdyby dostrzeczliano przerwę w prawidłowym działaniu aparatu mierniczego będącego w użyciu, obowiązany jest kierownik ruchu udzielić o tem natychmiast uwiadomienie w dwóch równobrzmiających wygotowaniach organowi skarbowemu, któremu dozór nad gorzelnią jest poruczony, a to w celu zbadania przyczyn oznajmionej przerwy.

Podobne uwiadomienie należy stosować w tym wypadku, gdyby spostrzecz miano zmiany co do stanu, urządzenia zbiornika albo zmiany w połączeniu tegoż z oziębialnikiem i to zmiany, które stają na przeszkozie zamierzonymu zbieraniu się produktu w tempe naczyniu.

Jeden egzemplarz uwiadomienia, zaopatrzyt potwierdzeniem wniesienia, zwrócony będzie gorzelni, by ta miała możliwość wykazania się, że temu obowiązkowi zadosyć uczyła.

Uwiadomienie to należy natychmiast równocześnie z wysłaniem wpisać do rejestru gorzelnięgo i to w ten sposób, by pismo zajmowało całą szerokość strony.

Przerwy w prawidłowem działaniu aparatu mierniczego lub w użyciu zbiornika, które nie zostały zapisane we właściwem miejscu rejestru w sposób powyżej wskazany, mają być uważane za nieoznajmione.

b) **Sposób oznaczenia ilości alkoholu podczas przerwy.**

§. 62.

A. Sposób oznaczenia ilości alkoholu podczas przerwy w działaniu aparatu mierniczego.

I. Podczas przerwy w działaniu aparatu mierniczego (§. 61) może pędzenie wódki odbywać się w gorzelni posiadającej tylko jeden aparat mierniczy najdłużej przez dziesięć dni po nastaniu przerwy i to pod następującymi warunkami:

1. W ciągu czasu, w którym pędzenie to daje się odbywa, nie wolno zmieniać ilości i pojemności naczyni wymienionych w §. 54 i nie wolno w ogóle zmieniać oznajmienia (§. 59).

2. Jeżeli aparat mierniczy ma przyrząd rezerwowy służący do mierzenia, w którego działaniu nie zaszła żadna przeszkoła, można wyrobioną ilość alkoholu oznaczać według wskazówek tego przyrządu mierniczego, przyczem, jeżeli ten przyrząd mierniczy wskazuje tylko ilość produktu a nie służy równocześnie do oznaczenia zawartości alkoholu, przyjmuje się za zawartość alkoholu tę, którą znaleziono po raz ostatni przed zajściem przerwy, jednak nie poniżej przeciętnej zawartości alkoholu ustalonej w protokole wywodu oględzin (§. 54).

W innych wypadkach policza się jako wyrobioną ilość alkoholu na każde 24 godzin i na każdy hektolitr pojemności oznajmionych naczyni fermentacyjnych (§. 58, d) tę ilość, która przypadała w czasie fabrykacji przed przerwą w tym samym okresie oznajmienia podług oznaczeń aparatu mierniczego na każdy dzień fabrykacji i na każdy hektolitr oznajmionych naczyni fermentacyjnych, albo, w razie,

gdyby używano zakazanych naczyni fermentacyjnych i pojemność naczyni rzeczywiście użytych większą była od poj. mności naczyni oznajmionych, tą ilość, która przypada na każdy hektolitr naczyni fermentacyjnych rzeczywiście użytych.

Gdyby czas ten nie obejmował całych dziesięciu dni fabrykacji, a w ciągu sześciu miesięcy bezpośrednio przed bieżącym okresem oznajmienia odbył się w gorzelni obrazunek miesięczny, który obejmował najmniej 10 dni fabrykacji, natęczas ilość alkoholu, na każde 24 godziny i na każdy hektolitr pojemności oznajmionych naczyni fermentacyjnych przypadająca, oznaczona będzie w stosunku do tego okresu obrazunkowego.

3. W żadnym razie nie można przyjąć wyrobionej ilości alkoholu w mniejszej ilości, jak w tej, która podług oznajmienia przypada stosunkowo na czas przerwy.

II. W gorzelniach, w których jest więcej aparatów odpędowych z aparatami mierniczymi, może również pędzenie wódki odbywać się dalej pod powyższymi warunkami (I, I. 1, 2 i 3), które jednak w tym wypadku do całego ruchu muszą mieć zastosowanie; rozumie się jednak samo przez sieć, że w tym wypadku wyrobionej ilości alkoholu nie można nigdy przyjąć poniżej oznaczeń tych aparatów mierniczych, które jeszcze prawidłowo działają.

III. Gdyby przerwy w prawidłowem działaniu aparatów mierniczych zdarzyły się w gorzelni w ciągu jednej kampanii częściej niż trzy razy, może być powyższy okres dziesięciodniowy (I) skrócony lub całkiem niedozwolony. Okres ten może być także skrócony w tym razie, jeżeli aparat mierniczy da się zastąpić w innym krótszym czasie.

IV. W gorzelni, w której jest więcej aparatów odpędowych z aparatami mierniczymi, może pędzenie wódki odbywać się dalej także pod tym warunkiem, że aparat odpędowy, połączony z aparatem mierniczym, który przestał działać, zostanie urzędownie wyłączony od użytku i to natychmiast, jak tylko przepędzony zostanie zacier, będący w nim w chwili nastania przerwy.

Ilość alkoholu z tego zaciera należy oznaczyć podług wydatności aparatu odpędowego przy zwykłych warunkach urzędownie zauważonej.

V. Minister skarbu może także w porozumieniu z królem węgierskim Ministrem skarbu zarządzić, żeby ilość alkoholu wyrobiona podczas trwania przerwy w prawidłowem działaniu aparatu mierniczego, oznaczoną była podług ilości koncentracji i atenuacji zaciera lub też w inny pewny sposób.

W przypadkach takich ma być bez wyjątku stosowany zakaz wspomniany w §. 24 a.

B. Sposób oznaczania ilości alkoholu podczas przerwy w używaniu zbiornika.

Podeczas trwania przerwy w używaniu zbiornika (§. 61) pędzenie wódki może odbywać się dalej najdłużej przez dziesięć dni od chwili nastania przerwy. W ciągu tego czasu oznacza się wyrobioną ilość alkoholu przez urzędowy dozór i bezpośrednie badanie.

Gdyby przerwy w prawidłowem używaniu zbiornika zdarzyły się w gorzelni w ciągu jednej kampanii częściej niż trzy razy, może być powyższy okres dziesięciodniowy skrócony lub całkiem niedozwolony.

Peryodyczne stwierdzanie wyrobionej ilości alkoholu.

§. 64.

W razie używania aparatu mierniczego będzie wyrobiona ilość alkoholu urzędownie stwierdzana podług oznaczeń aparatu — z uwzględnieniem produktu obliczonego za czas przerw w działaniu aparatu mierniczego (§. 62, A) jeżeli miały miejsce, — z końcem każdego miesięcznego okresu oznajmienia (§. 58) lub, jeżeli przed upływem tegoż zastanowiono ruch gorzelni na dłuższy czas, zaraz po następionem zastanowieniu ruchu.

W razie używania zbiornika ma być ilość i zawartość alkoholu produktu tak często oznaczona, jakiego wymaga stosunek pojemności tego naczynia do rozmiarów przedsiębiorstwa gorzelni, w każdym jednak razie zawsze na końcu iniesięcznego okresu oznajmienia, w razie zaś, jeżeli przed upływem tego okresu wstrzymany zostanie ruch gorzelni na dłuższy czas, natychmiast po zastanowieniu ruchu.

W gorzelniach, opłacających podatek od wyrobu i to wedle wskazówek aparatu mierniczego lub przy używaniu zbiornika, oznacza się przy końcu miesięcznego okresu oznajmienia, lub jeżeli przed upływem tego okresu ruch gorzelni został na dłuższy czas zastanowiony, natychmiast po zastanowieniu ruchu, także i podatek, przypadający za alkohol w ciągu tego okresu oznajmienia wyrobiony, po połacienniu opustu §. 35 przynzanego. Jeżeli obliczona kwota większa jest jak kwota wedle oznajmienia przypadająca, a przedsiębiorcy przysługuje prawo kredytowania podatku, należy zwykłą tę, o ile jeszcze pokrycie kredytu wystarcza, wciągnąć do kredytu, resztę zaś, albo jeżeli przedsiębiorcy gorzelni nie przysługuje prawo kredytowania podatku, całą zwykłą zapłacić w dniach trzech pod rygorem egzekucji.

Gdy zaś obliczona kwota podatku za wyrobiony alkohol jest mniejsza od podatku wedle oznajmienia przypadającego, natenczas różnica ta, jeżeli przedsiębiorca gorzelni korzystał z kredytu bez przedkładania wekslu podatkowego, ma być od kredytowanego podatku odpisana, w innych zaś razach ma być zwrócona.

Postanowienia te, dotyczące podatku od wyrobu, należy stosować odpowiednio także do podatku od drożdzy.

Jeżeli przedsiębiorca gorzelni, opłacającej podatek od wyrobu, przeznacza cały wyrób lub też część tegoż do wywozu lub do użytku pociągającego za sobą uwolnienie od podatku i w tym celu żąda wolnego od podatku złożenia wyrobu w składzie (§. 6), natenczas przypadający podatek będzie stracony z wyniku obliczenia i po złożeniu przepisanego pokrycia z tem zastrzeżeniem zanotowanym, że w stosunku, w którym podlegająca mu wódka zostanie rzeczywiście wywieziona lub w sposób uwolnienie od podatku za sobą pociągający ujęta, albo też przejdzie ze składu do wolnego obrotu, podatek ten w pierwszym razie zostanie odpisany, w drugim zaś przy wyjściu ze składu zapłacony.

Rejestr gorzelniany.

§. 65.

Kierownik gorzelni opłacającej podatek konsumcyjny lub też jego zastępcą ma prowadzić rejestr, urzędownie do tego celu przysposobiony, w którym od początku postępowania opłatnego wyrobu wódki aż do jego zakończenia należy zapisywać następujące szczegóły:

- a) przed ukończeniem każdego zacierania rodzaj i wagę materiałów surowych, użytych na zacier, jako też ilość i oznaczenie cukromierza dla zaciera w kadzi zaciernej uzyskanego z tychże materiałów;
- b) natychmiast jak tylko kadz fermentacyjna napełniona została świeżym zacierem, liczbę, którą kadz jest oznaczona i ilość zaciera zawartego w tejże kadzi;
- c) natychmiast po rozpoczęciu przenoszenia zaciera z kadzi fermentacyjnej na aparat odpadowy, liczbę, którą kadz jest oznaczona, ilość i oznaczenie cukromierza dla zaciera w tejże kadzi zawartego;
- d) co 12 godzin wskazówkę każdego w użyciu będącego aparatu mierniczego. W razie używania więcej aparatów miernicznych należy przy zapisywaniu wskazówek aparatu podać także numer odnośnego aparatu;
- e) dzień i godzinę każdego zapisu.

W gorzelniach opłacających podatek od wyrobu a posiadających aparat mierniczy lub zbiornik, ma również kierownik ruchu lub tegoż zastępca prowadzić rejestr. Drogą rozporządzenia wykonawczego wydane zostaną postanowienia co do sposobu urządzienia tego rejestru.

W rejestrze tym mają organa nadzorujące władz skarbowych zapisywać także wynik dokonanych przez siebie rewizyi. Rejestr ten należy co miesiąc po ukończeniu obrachunku zamknąć i organ zajmujący się obrachunkiem ma go zabrać razem z dotyczącym przynależnym oznajmieniem i potwierdzonemi zawiadomieniami o ewentualnych przeszkołach ruchu, przerwach lub wadach aparatu mierniczego lub też zbiornika itp.

Wywóz produktu ze zakładu gorzelianego jednej z gorzelń w §. 32, II lub III wymienionych lub też z wolnego składu. Najmniejsza ilość wódki która naraż wywieźć można.

§. 66.

Ze zakładu gorzelianego jednej z gorzelń w §. 32, II lub III wymienionych (§. 26), albo też z wolnego składu wódki można wywieźć wódkę bez opłaty lub też za opłatą podatku konsumacyjnego.

Bez opłaty podatku konsumacyjnego można wódkę wywieźć, gdy:

- a) wódkę, na której podatek cięży, przenosi się do wolnego składu wódki położonego w krajach w Radzie państwa reprezentowanych, lub
- b) wywozi się ją za linię clową z zastrzeżeniem odpisania podału, albo też, gdy
- c) wódka ta jest przeznaczona do uwolnionego od podatku użycia w krajach w Radzie państwa reprezentowanych.

Z zakładu gorzelianego lub z wolnego składu wódki nie wolno wywieźć mniej jak jeden hektolitr wódki, wyjątki ten wypadek, że zapas wódki zupełnie został wyczerpany.

Obowiązek zapłaty podatku z powodu nieadejścia lub niewywiezienia przekazanej posyłki wódki albo też z powodu ubytków wódki w posyłkach.

§. 69.

Jeżeli wódka, na której cięży podatek konsumacyjny, wysłaną została drogą przekazu urzędowego z gorzelni lub też z wolnego składu wódki a w oznajmionym, stosownie do okoliczności oznaczonym terminie, nie nadjejdzie na miejsce przeznaczenia,

lub też nie zostanie za linię clową wywieziona, natenczas przedsiębiorca gorzelni lub wolnego składu, jeżeli zaś kupujący wódkę tę wysłał, tenże, zapłacić winien ciążący na tej wódce podatek konsumacyjny.

Ten obowiązek zapłaty odnosi się także do tej ilości alkoholu, której w przekazanej przesyłce brakuje a co do której nie udowodniono, że podczas transportu uległa zniszczeniu.

Zresztą do transportu wódki, na której cięży podatek konsumacyjny, stosowane być mają postanowienia, tyczące się transportu przekazanych nieocłonnych towarów zagranicznych.

Jeżeli ten, któremu została przekazana wódka z ciążącym na niej podatkiem konsumacyjnym, nie może przyjąć posyłki, ponieważ nie ma pozwolenia na skład wolny albo ponieważ umieszczenie posyłki w jego składzie wolnym jest niedopuszczalne, albo jeżeli odmawia przyjęcia, natenczas posyłający obowiązany jest w czternastu dniach albo napowrót przywieźć wódkę do gorzelni, z której ją wysłano albo umieścić ją w innym wolnym składzie wódki, albo też pod rygorem egzekucji zapłacić podatek konsumacyjny.

Jeżeli wódka ma być wzięta napowrót do zakładu gorzelianego lub też umieszczona w innym składzie wolnym, ma posyłający uwiadomić o tem najbliższy organ skarbowy.

Rachunek z podatku konsumacyjnego.

a) W gorzelni.

§. 70.

Dla każdej gorzelni opłacającej podatek konsumacyjny (§. 36) prowadzony będzie rachunek z tego podatku.

W rachunku tym zapisywać się będzie na przychód wszystek produkt a względnie ilość alkoholu w nim zawartą.

Natomiast odpisuje się:

- a) ilości alkoholu, za które w gotówce lub drogą kredytu zapłacono podatek konsumacyjny;
- b) ilości alkoholu, które bez opłacenia podatku konsumacyjnego przewieziono do wolnego składu wódki położonego w krajach w Radzie państwa reprezentowanych lub też które wywieziono za linię clową, lub też
- c) które wywieziono do wolnego od podatku użycia w krajach w Radzie państwa reprezentowanych;

d) zanik składowy a jeżeli w gorzelni także rafinowano wódkę, także i zanik rafinacyjny w wysokości, oznaczonej drogą rozporządzenia wykonawczego.

b) W wolnym składzie wódki.

§. 71.

Także dla każdego wolnego składu wódki prowadzić się będzie rachunek z podatku konsumacyjnego.

W rachunku tym zapisywane będą na przychód odebrane ilości alkoholu, na którym jeszcze cięży podatek konsumacyjny.

Pod względem odpisywania stosować należy postanowienia a, b, c i d poprzedniego §. 70.

W wolnym składzie wódki, połączonym miejscowości z rafinerią wódki odpisuje się także zanik z rafinacją połączony i to w wysokości oznaczonej drogą rozporządzenia wykonawczego.

Badanie zapasów w gorzelniach i w wolnych składach.

§. 72.

W gorzelniach, opłacających podatek konsumacyjny, będą od czasu do czasu badane zapasy, względnie zawarte w nich ilości alkoholu.

Jeżeli badanie wykaże zapas mniejszy od tego, który powinien być wedle zamknięcia rachunku z podatku konsumacyjnego i jeżeli ubytek przekracza pięć procentów tych ilości alkoholu, które od czasu bezpośrednio poprzedzającego badania zapasów wzięte zostały na przychód, natenczas przedsiębiorca gorzelni, ma pod rygorem egzekucji, za ten ubytek zapłacić w dniach trzech od stwierdzenia tegoż podatku konsumacyjny, jeżeli w sposób zupełnie wiarygodny nie udowodni, że brakująca ilość alkoholu uległa zniszczeniu w skutek zdarzenia nieprzewidzianego i nieuniknionego i jeżeli w przeciągu 24 godzin od chwili, w której przedsiębiorca lub, jeżeli nie on sam przedsiębiorstwem kieruje, jego zastępca o zdarzeniu tem się dowiedział, nie uwiadomiono o temże władzy skarbowej pierwszej instancji pisemnie albo, gdyby pomiędzy siedzibą tej władzy a miejscowością, w której leży gorzelnia, istniało połączenie telegraficzne, także i drogą telegraficzną.

Jeżeli okaże się nadwyżka, która przekracza pięć procentów ilości alkoholu wziętych na przychód od czasu bezpośrednio poprzedzającego badanie zapasów, to zapisuje się takową na przychód w rachunku z podatku konsumacyjnego.

Co do ubytków i nadwyżek nie przekraczających powyżej podanych ilości o pięć procentów na-

stąpi na końcu kampanii osobny ogólny obrachunek i w myśl poprzednich ustępów postąpi się jedynie z ogólną różnicą, która się okaże z zestawienia ubytków i nadwyżek.

Ilości alkoholu obciążone podatkiem i przekazane do wolnego składu, co do których nie nadeszło jeszcze ze składu wolnego potwierdzenie ich odebrania, ale też i termin do tego celu przeznaczony jeszcze nie upłynął, będą zanotowane jako nie całkowicie wyslane.

Powysze postanowienia mają być stosowane odpowiednio także do wolnych składów wódki.

Dział czwarty.

Rafinowanie i ulepszanie wódki.

§. 75.

Kto chce wódkę przez destylowanie oczyszczać albo zapomocą destylowania wyrabiać napoje alkohol w sobie zawierając, obowiązany jest najpóźniej na cztery tygodnie przed otwarciem ruchu wniesć do władzy skarbowej pierwszej instancji w sposób w §. 53, I wskazany opisanie zakładu i przegląd przyrządów do wyrobu, jakoteż podać, kto jest kierownikiem fabrykacji. Jeżeli przedsiębiorca nabywa do tego celu wódkę, na której nie cięży podatek konsumacyjny, natenczas jej zawartość alkoholu musi wynosić najmniej 30 stopni alkoholometru studzielnego.

Jeżeli przedsiębiorca chce wódkę, na której cięży podatek konsumacyjny sprowadzać do tego celu z gorzelni albo z wolnych składów wódki położonych w krajach w Radzie państwa reprezentowanych, natenczas musi prosić o uznanie jego rafinerii za wolny skład wódki.

Okoliczność, że rafineria połączona jest miejscowości z gorzelnią, nie stoi na przeszkodzie uznaniu rafinerii za wolny skład wódki, jeżeli tylko uczyńiono zadosy wymogom §. 77go. W tym jednak wypadku należy prowadzić rachunek z podatku konsumacyjnego (§. 70 i 71) osobno dla gorzelni a osobno dla wolnego składu.

W przedłożyć się mającym opisanu rafinerii wódki, która ma być uznana za skład wolny, należy także podać miejsca i naczynia do przechowywania wódki służące, jakoteż pojemność tychże naczyni.

Władza skarbową zarządza urzędowe spisanie wywodu oględzin i urzędowe poznaczenie przyrządów do wyrobu. W zakładach, nabywających wódkę, na której cięży podatek konsumacyjny, rozciąga się spisanie wywodu oględzin także na lokale składowe, jakoteż na naczynia do przechowywania wódki służące i na ich pojemność.

Jeden egzemplarz opisania zakładu i przeglądów przyrządów do wyrobu zwrócony zostanie

przedsiębiorcy po zbadaniu i wyciśnięciu na nim pieczęci urzędowej, tudzież położeniu daty dnia w którym został podany, z obowiązkiem przechowania go w zakładzie w miejscu na to przeznaczonym a dostępne każdego czasu dla urzędników i funkcyonariuszy skarbowych.

Przedsiębiorca ma donosić organowi skarbowemu, któremu dozór nad zakładem jest poręczony, o każdej zmianie w sprawdzonym urzędownie stanie przedsiębiorstwa lub w składzie tych osób swej służby, o których przedsiębiorca jest obowiązany (§§. 23 i 53) uwiadamiać.

Oznajmienie rafinowania albo ulepszania wódki.

§. 76.

Kto trudni się przedsiębiorstwem wspomnianem w §. 75, obowiązany jest oznajmić pisemnie w dwóch wygotowaniach, najbliższemu organowi skarbowemu, do dozoru nad przedsiębiorstwem przeznaczonemu, najpóźniej na 24 godziny przed puszczeniem w ruch aparatu odpędowego:

- a) liczbę porządkową aparatu odpędowego wechodzącego w ruch;
- b) miesiąc, dzień i godzinę rozpoczęcia i skończenia ruchu;
- c) w razie, gdy się rafinuje wódkę, na której cięży podatek konsumcyjny, jakież gdy się zamierza używać wódki do wyrobu likieru lub innych płynów wysokowym, których zawartości alkoholu nie można zbadać alkoholometrem, — ilość alkoholu w tejże wódce zawartą a w drugim przypadku także daty co do zapłaty podatku od tej wódki, względnie co do zakredytowania podatku, o ile nie może nastąpić wolne od podatku użycie do wywozu (§. 6).

Każde oznajmienie takie opiewać ma na przeciag jednego miesiąca.

Jeden egzemplarz oznajmienia, opatrzony urzędowem potwierdzeniem podania, zwrócony będzie przedsiębiorcy, aby się mógł wykazać, iż swym obowiązkom uczynił zadosyć.

Od obowiązku wnoszenia tego oznajmienia uwolnieni są aptekarze, którzy ani płynów wysokowym pędzonych nie wyrabiają, ani też nie trudnią się sprzedażą tychże, ale tylko w razie, jeżeli używają takich aparatów odpędowych, których oznajmiae nie są obowiązani (§. 22), albo których kocioł odpędowy nie ma pojemności większej, jak 25 litrów. Jednakże i tacy aptekarze podlegają kontroli władz skarbowych.

Oprócz tego upoważnia się administrację skarbową do uwalniania od tego obowiązku oznajmiania przyrządów destylacyjnych, których używają do swoich celów instytuty publiczne i chemiczne stacjy doświadczalne.

Zakaz i warunkowe dozwołenie rektyfikacji i ulepszania wódki w połączeniu z wyrobem wódki.

§. 77.

Przedsiębiorcom gorzelni, opłacającym podatek od wyrobu ryczałtowo lub też na podstawie ugody, dozwala się rektyfikować wódkę bez opłaty podatku tylko pod tym warunkiem, że aparat odpędowy przy tem w użyciu być mający, znajdować się będzie w lokalu, który z lokalami do zacierania i do pędzenia służącymi nie jest połączony ani za pośrednictwem drzwi lub okien, ani zapomocą rynien lub rur, ani też w jakikolwiek inny sposób i że nadto przy rektyfikacji zawartość alkoholu w płynie, który ma być rektyfikowany, będzie wynosić najmniej 30 stopni alkoholometru studzielnego.

Gorzelniom, opłacającym podatek od wyrobu, a w których wyrobiona ilość alkoholu oznacza się według wskazówek aparatu mierniczego albo za pomocą zbiornika, jeżeli gorzelnie te zamierzają rektyfikować własny produkt bez opłaty podatku na aparatach odpędowych połączonych z aparatem mierniczym lub ze zbiornikiem, można udzielić pozwolenia do tego pod warunkami i z zastrzeżeniami dla zabezpieczenia skarbu państwa potrzebnymi.

W gorzelni, w której ilość alkoholu oznacza się podług rzeczywistego wyrobu na podstawie wskazówek aparatu mierniczego dozwolona jest rektyfikacja wódki tylko pod następującymi warunkami:

1. Wszystkie rury należące do aparatu rektyfikacyjnego, które służą do przeprowadzania pary lub płynu, muszą być odmiennie od innych pomalowane;

2. pomiędzy naczyniami do zacierania i do destylacji służącymi z jednej a z aparatem rektyfikacyjnym z drugiej strony nie może istnieć połączenie bezpośrednie zapomocą rur;

3. do napelniania aparatu rektyfikacyjnego służyc mogą tylko przewody rurowe, które w razie potrzeby można było wziąć pod bezpieczne zamknięcie i w które wprawioną być musi podziurkowana tarcza metalowa, nie dopuszczająca przechodzenia zwykłego zacieru; istnieć zaś mogą tylko dwa przewody: jeden przewód dla wódki, idący bezpośrednio z odbiornika, który w wypadku tym pod urzędowe zamknięcie wzięty być musi, lub z rezerwoaru na spirytus surowy, który musi być ocechowany i oznaczony a drugi przewód dla wody. Do wypróżniania aparatu rektyfikacyjnego może istnieć tylko jeden przewód rurowy, dający się w razie potrzeby zamknąć;

4. naczynie aparatu rektyfikacyjnego przeznaczone na wódkę (alembik) musi być opatrzone przyrzędem, dającym się urzędownie zauknać, a zapomocą którego możnaby ściągać próbki płynu znajdującego się w tem naczyniu.

Kredytowanie podatku. Dyskonto.

§. 79.

Przedsiębiorcom gorzelni, opłacających podatek od wyrobu, którzy trudnią się wyrobem wódki w takim zakresie, że podatek od wyrobu za jednoroczną kampanię przypadający dosięga co najmniej kwoty tysiącadwustu koron, dozwala się pod warunkiem dania dostatecznego pokrycia, żeby podatek od wyrobu, który opłacać należy po oznajmieniu ruchu a względnie postępowania opłatnego, jeżeli zaś z wyrobem wódki jest połączony wyrób drożdzy, także podatek od drożdzy, płacić najpóźniej w sześć miesięcy po terminie płatności (§. 78).

Czteromiesięcznego kredytu na podatek konsumcyjny udziela się pod warunkiem złożenia dostatecznego pokrycia: odbiorcom wódki, na której cięży podatek konsumcyjny, przedsiębiorcom wolnego składu wódki i przedsiębiorcom gorzelni, od których wyrobu opłaca się podatek konsumcyjny i to bez różnicy, w ten sposób, że kwoty, które powinny być w ciągu każdego miesiąca przy wywozie wódki do wolnego obrotu przypisane, należy płacić naraz dopiero w czasie kończącym się ostatniego dnia czwartego miesiąca po upływie tego miesiąca, w którym wódkę wywieziono, a więc np. podatek konsumcyjny za miesiąc styczeń dopiero aż do ostatniego maja, a gdyby dzień ten przypadał na niedzielę lub święto, w najbliższym dniu powszednim.

Fabrykantom likieru przyznaje się za złożeniem odpowiedniego pokrycia kredyt na czas aż do dwunastu miesięcy.

Przedsiębiorcom gorzelni, którzy od wyrobu wódki opłacają podatek konsumcyjny, udziela się do wyrobu drożdzy pod warunkiem złożenia dostatecznego pokrycia, sześciomiesięcznego kredytu na podatek od drożdzy.

Pozwolenie kredytowania dopiero co wspomnianego podatku dawać się będzie na prośbę przedsiębiorcy co do podatków, które przypisane będą w ciągu jednej kampanii.

Od otrzymania tego pozwolenia są wyłączeni:

1. Ci, którzy uznani zostali winnymi zbrodni, pochodzącej z chciwości, występu lub przekroczenia tego rodzaju albo przemytnictwa lub ciężkiego przekroczenia dochodowo-skarbowego popełnionego w wykonywaniu swego przedsiębiorstwa.

2. Ci, do których majątku otwarto konkurs.

Wyłączenie to gaśnie w przypadku pod 1 po upływie lat trzech od dnia odsiedzenia kary uwięzienia lub zapłacenia grzywien, Ministerstwu skarbu przysługuje jednak prawo dozwolić w wypadkach godnych uwzględnienia krótszego terminu.

Kto kwot kredytowanych nie zapłaci w terminie do którego je kredytowano, traci pozwolenie kre-

du na pozostałą część kampanii; można mu też odmówić kredytu na następną kampanię.

W przypadku tym ściągnąć należy drogą egzekucji wszystkie jeszcze zalegające kwoty kredytowane, razem z odsetkami zwłoki w wysokości ustawą oznaczonej od dnia płatności a względnie od dnia utraty pozwolenia do kredytowania.

W razie płacenia podatku konsumcyjnego gotówką z góry przy oznajmieniu, przyznaje się bez względu na to, czy kredytowanie podatku ma miejsce lub nie, dyskonto, którego wysokość oznaczy drogą rozporządzenia wykonawczego Minister skarbu w porozumieniu z królewsko węgierskim Ministrem skarbu.

W razie płacenia gotówką przy oznajmieniu podatku od drożdzy, przyznaje się przedsiębiorcom gorzelni, którzy od wyrobu wódki opłacają podatek konsumcyjny, dyskonto, którego wysokość oznaczy drogą rozporządzenia wykonawczego Minister skarbu w porozumieniu z królewsko węgierskim Ministrem skarbu.

Wymiar grzywien.

§. 81.

Wymiar grzywien, instanowionych w następujących paragrafach ustawy karnej o przekroczeniach dochodowo-skarbowych zmienia się, o ile wymiar ten dotyczy opodatkowania wódki i wyrobu drożdzy z wyrobem wódki połączonego w sposób następujący:

w §. 344 na 4 do 400 koron;
w §. 348 na 10 do 400 koron;
w §. 452 na 10 do 1000 koron;
w §. 453 na 4 do 400 koron;
w §. 455 na 200 do 2000 koron i
w §. 458, u-tek 2, na 400 do 10.000 koron.

Postanowienia §§ 39 i 40 tejże ustawy, dotyczące najwyższego wymiaru grzywny, stosują się tylko wtenczas, gdy zamiast kwoty ten wymiar przewyższającej zostaje wymierzona kara aresztu.

Część druga.

Osobne postanowienia karne na wypadek przekroczenia rozporządzeń, tyczących się ryczałtowego opłacania podatku według wydatności aparatu odpędowego, jakież rozporządzeń, tyczących się wolnego od podatku wyrobu wódki.

§. 85.

Jako ciężkie przekroczenie dochodowo-skarbowe podlega karze:

I. W gorzelniach, opłacających podatek ryczałtowo podług wydatności aparatu odpędowego:

1. W razie wykonywania postępowania opłatnego wyrobu wódki (§. 41) bez wniesienia przepisanego oznajmienia i zanim boleta podatkowa znajduje się w gorzelni, albo w razie wyrobu drożdży bez oznajmienia tego w myśl obowiązujących przepisów.

W przypadku tym przyjmuje się do wymiaru kary, że nieoznajmiony czas pędzenia wynosił przy przerabianiu materyałów skrobiowych najmniej dni ośm a przy przerabianiu materyałów wymienionych w §. 32, V najmniej 48 godzin.

2. Jeżeli postępowanie opłatne oznajmiono wprawdzie w myśl przepisów i boleta podatkowa znajduje się w gorzelni, jednakże:

- a) zacier z materyałów skrobiowych robiono lub umieszczonego w naczyniach innych, jak tych, które oznajmiono i urzędownie oznaczono, albo
- b) do postępowania opłatnego użyto innych materyałów jak tych, które ozuajmiono i od których opłacono podatek, albo
- c) postępowanie opłatne rozpoczęto przed czasem oznajmionym, albo przy przerabianiu materyałów skrobiowych dawano do aparatu odpadowego zacier lub luter przed czasem oznajmionym, albo
- d) postępowanie opłatne przeciągnięto poza czas oznajmiony, albo
- e) zacier lub luter pędzi się na innym jak na oznajmionym aparacie odpadowym albo też na innym jak na oznajmionem miejscu.

Karę należy wymierzyć:

W przypadkach, w których rozchodzi się o niezgodne z przepisami robienie lub przechowywanie zacieru, albo materyałów zatartych lub zarobionych, podług należytości podatkowej, która stosownie do wydajności alkoholu, ustanowionej w §. 40, przypada za niezgodnie z przepisami zrobione lub wbrew przepisom przechowane ilości zacieru lub materyałów skrobiowych; w innych przypadkach podług należytości podatkowej, która stosownie do przepisów o ryczałtowem opłacaniu podatku została uszczupiona lub była narażona na uszczuplenie, przyczem w przypadku e) tak postąpić należy, jak gdyby oznajmienie i opodatkowanie wcale nie miało miejsca.

Gdyby zaś zacier z materyałów skrobiowych pędzono na aparacie odpadowym, który ma inne części składowe jak te, które są wynienione w §. 32 pod I, albo którego pojemność wynosi więcej jak 2 hektolity, albo który można napełnić bez zdjęcia hełmu, albo którego powierzchnia ogrzewalna przekracza przepisaną miarę, natenczas należy wymierzyć karę według podatku przypadającego od ilości alkoholu rzeczywiście wyrobionej w kwocie 70 lallerzy za litr alkoholu, atoli w kwocie nie mniejszej jak 200 koron.

Gdyby postępowanie opłatne wyrobu wódki z materyałów skrobiowych odbywało się nie w okresie sześciomiesięcznym, oznaczonym w §. 32 I a, albo gdyby materyał skrobiowe przechowywano w postaci zacieru poza obrębem lokali należących do zakładu gorzelnię (§. 26, l. 1) natenczas należy nietylko zastosować odnośne powyższe postanowienie karne, ale oprócz tego wymierzyć grzywnę w kwocie 40 do 400 koron. Taką samą karę należy wymierzyć, gdy przedsiębiorca gorzelni w §. 32, I oznaczonej, przerabia wbrew zakazowi materyał skrobiowe nie pochodzące z własnej produkcji.

II. W razie wolnego od podatku wyrobu wódki:

1. Gdy kto wyrabia wódkę bez opłacania podatku na podstawie pozwolenia uzyskanego podstępnie przez podanie fałszywych dat lub też zajmuje się wyszynkiem lub handlem napojów wysokowowych w czasie, na który opiewa pozwolenie do wolnego od podatku wyrobu wódki.

2. Gdy kto wyrabia wódkę wolną od podatku a nie wniósł przepisanego oznajmienia lub w razie, jeżeli go uwolniono od wnioszenia oznajmień, nie postarał się o arkusz rewizyjny.

W obu tych przypadkach wymierza się karę podobnie jak w przypadku I, l. 1 według należytości podatkowej, która przypada stosownie do przepisów o ryczałtowem opłacaniu podatku.

3. Gdy kto wyrabia bez opłacania podatku konsumcyjnego większą ilość wódki od tej, na której wyrób otrzymał pozwolenie, albo też wbrew przepisom sprzedaje wódkę wyrobioną bez opłacania podatku.

W przypadku tym służy za podstawę do wymiaru kary podatek od wyrobu, przypadający od wódki, przekraczającej ilość pozwoloną, względnie od wódki sprzedanej wbrew przepisom.

Gdy kto za jedno z ciężkich przekroczeń dochodowo-skarbowych, pod 1 do 3 wspomnianych, został prawomocnie skazany a w ciągu dwóch lat staje się znowu winnym jednego z tych przekroczeń, natenczas należy co do niego orzec, że traci na zawsze lub na czas oznaczony prawo do wyrobu wódki bez opłaty podatku.

4. Gdy wprawdzie oznajmiono w myśl istniejących przepisów wyrób wódki bez opłacania podatku, względnie w razie, jeżeli udzielono uwolnienie od wnioszenia oznajmień, gdy uzyskano arkusz rewizyjny, jednakże

- a) do postępowania użyto materyałów nie własnej produkcji albo wprawdzie użyto materyałów własnej produkcji jednak nie tych, które oznajmiono, względnie do których użycia pozwolenie uzyskano, albo
- b) rozpoczęto postępowanie przed czasem oznajmionym (przed ustęmem czasu, na które pozwolenie opiewa) albo, gdy przy przerabianiu

materyałów skrobiowych dano zacier lub luter na aparat odpędowy przed czasem oznajmionym albo też przeciągnięto postępowanie poza czas oznajmiony, albo

c) pędzono zacier lub luter na innym aparacie odpędowym jak na oznajmionym lub do którego używania otrzymano pozwolenie, albo też na innym jak na oznajmionem miejscu.

Karę wymierza się podług należytości podatkowej, która stosownie do przepisów o ryczałtowem opłacaniu podatku została uszczupiona lub była narażona na uszczuplenie, przyciem uwzględnia należy, że aparatu odpędowego nie wolno używać przed godziną 5 rano i po godzinie 7 wieczór. W przypadku pod c) tak należy postąpić, jak gdyby żadnego nie wniesiono oznajmienia, względnie żadnego nie udzielono pozwolenia.

5. Zboczenia od obowiązujących przepisów, dotyczących postępowania przy wyrobie wódki bez opłacania podatku, które nie podpadają pod jakieś szczególne postanowienie karne, ulegają karze jako nieprawidłowości w myśl §. 348 ustawy karnej o przekroczeniach dochodowo-skarbowych (§. 81).

Część trzecia.

Osobne postanowienia karne na wypadek przekroczenia rozporządzeń tyczących się podatku konsumcyjnego, następnie tyczących się podatku od wyrobu, pobieranego podług produktu rzeczywiście uzyskanego, jakież tyczących się rafinowania i ulepszania wódki.

a) Nieoznajmione postępowanie wyrobu wódki i drożdży.

§. 86.

Gdy się odbywa postępowanie opłatne wyrobu wódki bez dopełnienia przepisanych warunków a zwłaszcza bez przepisanego użycia aparatu mierniczego, albo podczas przerwy zaszłej w prawidłowem działaniu tegoż, względnie bez przepisanego użycia zbiornika, należy wymierzyć karę za ciężkie przekroczenie dochodowo-skarbowe popelnione przez nieoznajmione postępowanie podlegającego opodatkowaniu i za podstawę wymiaru kary wziąć tę kwotę podatku, która przypada za wyrobioną bez oznajmienia ilość alkoholu.

Tę ilość alkoholu oznacza się w ten sposób, że

a) przyjmuje się w gorzelniach, opłacających podatek konsumcyjny, na każdy hektolitr ogólnej pojemności znalezionych kadzi fermentacyjnych i na każdy dzień nieoznajmionego postępowania opłatnego, wydajność alkoholu w 8 stopniach hektolitrowych, a

b) w gorzelniach, w których pobiera się podatek od wyrobu wedle produktu rzeczywiście używanego, przyjmuje się na każdy znaleziony aparat odpędowy i na każdy dzień nieoznajmionego postępowania opłatnego — jako ilość zaciera — dla aparatów odpędowych, które tak są urządzone, że w nich pędzenie odbywa się musi zapomocą pary, dziesięciokrotną dla innych zaś aparatów alembikowych, sześciokrotną przestrzeń napelnienia alembika ($\frac{4}{5}$ pojemności tegoż) — jeżeli zaś jest dwa lub więcej alembików, sześciokrotną przestrzeń napelnienia tychże alembików; wydajność alkoholu przyjmuje się zaś w 6ciu stopniach hektolitrowych z każdego hektolitru zaciera; dla aparatów kolumnowych oznacza się ilość zaciera po zasięgnięciu zdania biegłych a wydajność alkoholu przyjmuje się również w 6ciu stopniach hektolitrowych z każdego hektolitru zaciera.

Gdyby się okazało, że pomimo przerwy zaszłej w działaniu aparatu mierniczego ilość alkoholu wyrobiona wedle wskazówek tegoż aparatu jest większą od ilości wynikłej z obrachunku w sposób powyżej wskazany przeprowadzonego, natenczas należy przyjąć tę pierwszą ilość za podstawę do wymiaru kary.

Jeżeli nieoznajmione postępowanie opłatne odbywa się przy używaniu w sposób przepisany należycie działającego aparatu mierniczego, względnie przy używaniu w sposób przepisany zbiornika, natenczas należy wymierzyć karę, jedynie za nieprawidłowość w postępowaniu opłatnem.

Jeżeli się wyrabia w gorzelni drożdże, a wyrobu tego nie oznajmiono w myśl przepisów celem opodatkowania, natenczas należy wymierzyć karę za ciężkie przekroczenie dochodowo-skarbowe i za podstawę do wymiaru kary wziąć podatek od drożdży, przypadający wedle obliczenia za cały ów miesiąc, w którym popełniono przekroczenie.

b) Rozpoczęcie oznajmionego opłatnego postępowania wyrobu wódki przed terminem oznajmionym.

§. 87.

Rozpoczęcie oznajmionego opłatnego postępowania wyrobu wódki przed terminem oznajmionym, jeżeli w ciągu postępowania używano zbiornika lub też aparatu mierniczego a w prawidłowem działaniu tego ostatniego żadna nie zaszła przerwa, należy ukarać jedynie jako nieprawidłowość w postępowaniu opłatnem.

W innych przypadkach karane będzie przedwczesne rozpoczęcie oznajmionego postępowania opłatnego tak samo, jak nieoznajmione postępowanie opłatne, o którym jest mowa w pierwszym ustępie §. 86go.

c) Odprowadzanie płynów i pary zawierających w sobie alkohol. Działanie z zewnątrz na oznaczenia aparatu mierniczego, względnie zbiornika. Używanie nieoznajmionych aparatów odpędowych, nieoznajmione ustawienie aparatów odpędowych. Używanie lub przechowywanie oziębialników nie połączonych z aparatem mierniczym względnie ze zbiornikiem.

§. 88.

Karę od 1.000 do 10.000 koron należy wymierzyć:

1. gdy z wyjątkiem zacieru płyn zawierający w sobie alkohol, nim przepływał przez aparat mierniczy, względnie nim się dostał do zbiornika, albo parę alkohol zawierającą, odprowadzono przez działanie zewnętrzne, a strona nie może udowodnić, że działanie to było przypadkowem, albo

2. gdy płyn zawierający w sobie alkohol wbrew przepisom ze zbiornika odprowadzono lub zabrano, albo

3. gdy aparat odpędowy, względnie aparat mierniczy lub zbiornik zaopatrzone w przyrzady, zapomocą których można — wedle zdania biegłych — potajemnie odprowadzać pary alkohol w sobie zawierające, luter lub wódkę, albo gdy

4. rozmyślnie naruszono właściwe oznaczenie aparatu mierniczego, tyczące się ilości lub zawartości produktu albo obojga zarazem, albo gdy

5: nie wniesiono bezzwłocznie informacji o przerwie w działaniu aparatu mierniczego pochodzącej z jakiegokolwiek powodu, albo też o zmianach wymienionych w §. 61 a dostrzeżonych w zbiorniku, albo gdy

6. podczas ruchu oznajmionego używano nieoznajmionego aparatu odpędowego, albo gdy

7. bez poprzedniego informowania ustalonego w gorzelni aparat odpędowy, albo gdy

8. znaleziony będzie lub był używany w gorzelni oziębialnik nie połączony z aparatem mierniczym względnie ze zbiornikiem a zdany do zgęszczania pary zawierającej alkohol i do wytwarzania powstającego z niej płynu zawierającego alkohol, z wyjątkiem oziębialnika aparatu rektyfikacyjnego w razie, jeżeli dozwolono w myśl §. 77 połączenia wyrobu wódkę z rektyfikacją.

W razie powtórzenia przekroczenia należy podwoić karę powyższą.

Nadto należy wymierzyć karę za ciężkie przekroczenie dochodowo-skarbowe, jeżeli bez opłaty podatku usunięto płyn zawierający w sobie alkohol — z wyjątkiem zacieru — zanim płyn ten przepływał

przez aparat mierniczy, względnie zanim dostał się do zbiornika, albo też, jeżeli wbrew przepisom usunięto bez opłaty podatku płyn ten ze zbiornika.

Wysokość po łatku, służącą także za podstawę do wymiaru kary, oblicza się w ten sposób, że przyjmuje się, jakoby uchylenie od podatku trwało bez przerwy przez trzy miesiące, które poprzedzały chwilę wykrycia, o ile nie będzie udowodnionem, że przez inny czas trwało albo że przekroczenie miało większe rozmiary.

W podobny sposób oblicza się także podatek od drożdży i karę za uchylenie się od tego podatku w razie, jeżeli miał miejsce wyrób drożdży.

d) Bezprawne przedłużanie oznajmionego opłatnego postępowania wyrobu wódki.

§. 89.

Karze od 1.000 do 10.000 koron podlega także bezprawne przedłużanie oznajmionego postępowania wyrobu wódki podczas przerwy w prawidłowym działaniu aparatu mierniczego, względnie w używaniu zbiornika.

Oprócz tej kary także wyrób wódkę bez opłaty podatku ulega karze jako ciężkie przekroczenie dochodowo-skarbowe.

Ukrócony podatek wymierza się w sposób następujący:

Najpierw oblicza się:

1. Sumę podatku przypadającą za ilość alkoholu, obliczoną według rzeczywistych oznaczeń aparatu mierniczego, albo wedle zbiornika za czas od ostatniej rewizji, przy której sprawdzono oznaczenia aparatu mierniczego, względnie zbadano pojemność zbiornika.

2. Sumę podatku przypadającą od ilości alkoholu oznaczonej w sposób w §. 86, a, względnie b, wskazany.

Następnie porównywa się sumę podatku pod 1 ze sumą podatku pod 2 i przyjmuje się za podatek uszczuplony tą kwotę, o którą ta ostatnia jest wyższa od pierwszej.

g) Niezgodny z przepisami wywóz wódki z zakładu gorzelnianego lub z wolnego składu wódki.

§. 92.

Karę za ciężkie przekroczenie dochodowo-skarbowe należy nałożyć, gdy z zakładu gorzelnianego lub z wolnego składu wódkę wywieziono wódkę

bez przepisanego oznajmienia (§. 67), albo gdy przy urzędowem badaniu ilości alkoholu do wywozu oznajmionej okaże się, w razie wywozu wódki bez opłaty podatku ubytek przekraczający pięć procentów oznajmionej ilości, zaś w razie wywozu opłacanej wódki, zwyżka przenosząca 5 procentów ilości oznajmionej.

Za nieoznajmiony wywóz wódki z zakładu gorzelniowego lub z wolnego składu wódki nie może być w żadnym razie w niższej kwocie wymierzona grzywna, jak 400 koron.

h) Bezpodstawne domaganie się niższej stopy podatku konsumacyjnego albo bonifikacji przyznanej w §. 7 gorzelniom rolniczym.

§ 93

Karę za ciężkie przekroczenie dochodowo-skarbowe należy nałożyć, gdy kto zapomocą nieprawdziwych dat lub dowodów pisemnych rości sobie bez podstawy prawo:

- a) do niższej stopy podatku konsumacyjnego, albo
- b) do bonifikacji przyznanej w §. 7 gorzelniom rolniczym.

Za podstawę do wymiaru kary należy przyjąć:

W przypadku a) różnicę pomiędzy wyższą a niższą stopą podatku konsumacyjnego przypadającego od tej ilości alkoholu, do której się roszczenie odnosi, a w przypadku b) wysokość bonifikacji, której się bezprawnie domagano.

i) Przekroczenia przepisów tyczących się uwolnionego od podatku używania wódki do celów przemysłowych.

§. 94.

Jako ciężkie przekroczenie dochodowo-skarbowe będzie karane:

1. Gdy wódki, którą zgodnie z obowiązującymi przepisami dla użycia jej do celów w §. 6 przewidzianych wyekspedyowano, używa się bez opłaty podatku do innych celów, albo gdy ten, który wódkę taką nabył do jednego z celów w §. 6 przewidzianych, odstępuje ją innym bez poprzedniego przepisanego denaturowania tejże w sposób czyniący ją z pewnością niezdatną na napój dla ludzi.

2. Gdy z wódki denaturowanej wydzielono w zupełności albo w części środki denaturacyjne, albo gdy dodano do wódki denaturowanej matery jakiegokolwiek rodzaju, przez które zmienia się działanie środka denaturacyjnego na smak i zapach.

3. Gdy taką wódkę (2) wystawia się na sprzedaż lub innym odstępuje.

Za podstawę do wymiaru kary należy wziąć kwotę 90 halerzy za każdy litr płynu wyskokowego pędzonego, będącego przedmiotem przekroczenia; w żadnym przypadku nie może być grzywna wymierzona w niższej kwocie jak 400 koron.

k) Przekroczenia przepisów o rafinowaniu i ulepszaniu płynów wyskokowych pędzonych.

§. 95.

1. Karę od 1.000 do 10.000 koron należy wymierzyć, gdy w przedsiębiorstwie, w którym się odbywa rafinowanie (rektyfikacja) płynów wyskokowych pędzonych,

- a) daje się na aparat rektyfikacyjny inny płyn zawierający alkohol (zacier), albo gdy
- b) oprócz przewodu rurowego, który jest przeznaczony do zasilania a względnie wypróżniania aparatu rektyfikacyjnego i urzędownie jest ubezpieczony, umieszczono inny przewód.

Jeżeli przytem nastąpiło uszczuplenie podatku, należy nałożyć nadto karę za ciężkie przekroczenie dochodowo skarbowe.

2. Karę od 10 do 1.000 koron należy wymierzyć za każde przekroczenie obowiązującego w pewnych przypadkach zakazu połączenia w tym samym zakładzie gorzelniowym (§. 77) wyrobu płynu wyskokowego pędzonego z rektyfikacją (ulepszeniem) tegoż.

3. Karę porządkową od 4 do 200 koron należy wymierzyć:

- a) gdy wódkę dano na aparat odpędowy, chociaż nie wniesiono przepisanego oznajmienia i urzędowe potwierdzenie w tej mierze nie znajduje się u kierownika ruchu;
- b) gdy wódkę dano na aparat odpędowy nie w oznajmionym czasie ruchu;
- c) gdy ten, kto zamierza oczyszczać przez destylację wódkę, na której nie cięży podatek, albo wyrabiać z niej napoje zawierające alkohol w sobie, sprowadza do tego celu wódkę, której zawartość alkoholu wynosi mniej jak 30 stopni (§. 75);
- d) gdy przedsiębiorca gorzelni, opłacającej podatek od wyrobu, daje na aparat odpędowy, przeznaczony do rektyfikowania, wódkę, której zawartość alkoholu wynosi mniej niż 30 stopni (§. 77, ustęp 1).

Przekroczenie przepisów tyczących się przekazanych posyłek wódki.

§. 96.

Do przekroczeń przepisów, tyczących się urzędownie przekazanych posyłek nieopodatkowanej wódki, mają odpowiednie zastosowanie postanowie-

nia I i II 13go działu ustawy karnej o przekroczeniach skarbowych odnoszących się do przekazanych, nieocłonnych towarów zagranicznych w ten sposób, że w postanowieniach tych w miejsce cła wchodzi

podatek od wódki. Jednakowoż w przypadkach tych, w których postanowienia te zarządzają karę za przemytnictwo, orzec należy tylko karę za ciężkie przekroczenie dochodowo-skarbowe.

III. Część.

Rozdział alkoholu, który podczas kampanii 1899/1900 po niższej stopie podatku konsumcyjnego wyrabiany być może.

Z ilości alkoholu, która w myśl postanowienia §. 3go ustawy z dnia 20. czerwca 1888, Dz. u. p. Nr. 95, częścią IIgą niniejszego rozporządzenia cesarskiego zmienionego, w gorzelniach podatkowi konsumcyjnemu podlegających, podczas jednej kampanii po niższej stopie podatku konsumcyjnego wyrabiana być może, pozostawia się na kampanię 1899/1900 dla każdej gorzelni, która uwzględniona została przy podziale drugim, przeprowadzonym na podstawie postanowień ustawy z dnia 4. sierpnia 1891, Dz. u. p. Nr. 114, tę ilość alkoholu, która też gorzelni przy drugim podziale przydzieloną

była. Tę ilość alkoholu, która z kontyngentu ogólnego w ilości 1,017.000 hektolitrów pozostaje w kampanii 1899/1900, przydzieli się w równych częściach gorzelniom rolniczym, którym dotąd nie przydzielono stałego kontyngentu i które puszczone zostały w ruch przed 1. stycznia 1899.

Go do przydzielania ilości alkoholu, które podczas kampanii 1899/1900 mogą być rozporządzalne, pozostają w mocy postanowienia §. 7go powyżej powołanej ustawy z dnia 4. sierpnia 1891, Dz. u. p. Nr. 114.

IV. Część.

Zmiana ustawy z dnia 20. czerwca 1888, Dz. u. p. Nr. 97, o opodatkowaniu cukru.

Artykuł I.

Uchyla się §§. 46, 57 i 58 ustawy z dnia 20. czerwca 1888, Dz. u. p. Nr. 97, o opodatkowaniu cukru i zmienia się w sposób następujący §§. 1, 2, 3, 30, 40, 42, 52 i 54 tejże ustawy:

1. Cukier buraczany i każdy cukier podobnego rodzaju (cukier trzcinowy) w każdym stanie czystości, z jedynym wyjątkiem syrupu niezdatnego na pokarm dla ludzi, od których 100 kilogramów netto 38 K.

2. Cukier innego rodzaju od których 100 kilogramów netto 6 K.

Przedmiot i wymiar podatku spożywczego.

§. 1.

Cukier każdego rodzaju, wyrabiany z materiałów surowych albo z pozostałości od wyrobu cukru, podlega podatkowi spożywczemu stosownie do następujących postanowień, a mianowicie:

Bonifikacja przy wywozie cukru.

§. 2.

W razie wywozu za linię clową cukru tego rodzaju, o którym wspomina §. 1, l. 1, przyznaje się bonifikację za wywóz, która wynosi

a) za 100 kilogramów netto wywiezionego cukru o niższej jak 99·3 aż do najmniej 90 procentów polaryzacji 3 K 20 h
 b) za 100 kilogramów netto wywiezionego cukru o najmniej 99·3 procentach polaryzacji 4 K 60 h

Pod warunkami i z ostrożnościami dla zabezpieczenia skarbu państwa potrzebnemi, może być przyznana bonifikacja za wywóz także i za ten cukier, który wywieziony zostaje w towarach zawierających w sobie cukier, do których zrobienia użyto cukru bez opłaty od niego podatku.

Minister skarbu przeznacza te urzędy ćwówe, które mogą zająć się urzędowaniem przy wywozie wyrobów z cukru, względnie towarów zawierających w sobie cukier a zgłoszonych do wywozu za linię ćwową z zastrzeżeniem prawa poboru powyżej wyznaczonej bonifikacji za wywóz.

Minister skarbu jest także upoważniony w porozumieniu z król. węgierskim Ministrem skarbu na jakiś czas albo też stale zniżyć bonifikację za wywóz albo też nawet zniść zupełnie postanowienie o przyznaniu bonifikacji za wywóz, jak tylko w innych krajach, wyrabiających cukier buraczany i przyznających obecnie premię za wyrób lub też za wywóz cukru, premia ta zostanie zniżona lub znieiszciona. Odnośnie rozporządzenie należy przedłożyć obu Izbom Rady państwa w razie, jeżeli jest zebrana, bezzwłocznie, w innym zaś razie przy najbliższym zebraniu się tejże.

§. 3.

W razie, jeżeli bonifikacja za wywóz (§. 2) cukru, który podczas jednej kampanii, to jest w czasie od 1. sierpnia jednego do końca lipca następnego roku z austriacko-węgierskiego obszaru ćwówego za linię ćwową ogółem wywieziony został, przekraczającą ośmnaście milionów koron, natenczas muszą wszyscy przedsiębiorcy cukrowni za cukier rodzaju w §. 1, l. 1 wspomnianego, zwrócić kwotę te ośmnaście milionów przekraczającą.

W następujący sposób postąpi się, aby obliczyć wysokość zwrócić się mającej bonifikacji, która w ciągu jednej kampanii płacić będzie miał ogół przedsiębiorców cukrowni

a) w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych,
 b) w krajach korony węgierskiej,
 c) w krajach Bośni i Hercegowiny:

1. Za cukier z każdej cukrowni podczas odnośnej kampanii wywieziony, oblicza się kwotę, któraaby według rozmaitych stóp bonifikacji (§. 2)

przypadała za cukier ten w razie wywiezienia go za linię ćwową. Z tej kwoty potrąca się kwotę, która, jeżeliby przypadkiem do tych cukrowni podczas tej samej kampanii obcy cukier przywożono, przypadłaby podług rozmaitych stóp bonifikacji (§. 2) za ten cukier w razie wywiezienia go za linię ćwową.

2. Z rezultatów, otrzymanych w ten sposób co do wszystkich cukrowni austriacko-węgierskiego obszaru ćwówego tworzy się sumę ogólną i następnie oblicza się kwotę, która na jedną koronę tej sumy ogólnnej przypada z całej sumy bonifikacji zwrócić się mającej.

3. Zapomocą tej obliczonej kwoty oznacza się dla ogółu cukrowni każdego z trzech obszarów krajów, wysokość zwrotu, który ma zapłacić ogólnych cukrowni na podstawie rezultatów obliczonych wedle punktu 1.

Każdy obszar krajów postanowi drogą ustawodawczą, w jaki sposób rozdzielone być mają kwoty, które będą mieli płacić pojedynczy przedsiębiorcy cukrowni.

Badanie zapasów cukru; ubytki i nadwyżki.

§. 30.

Oprócz przypadku, o którym wspomina §. 19, mogą organa skarbowe na polecenie władz skarbowej pierwszej instancji od czasu do czasu po zamknięciu rejestrów i zapisków (§. 33) badać w cukrowniach wagę zapasów cukru. W zasadzie jednak nie powinno się badać zapasów cukru częściej jak raz w roku i to — oprócz przypadków w §. 19 przewidzianych — o ile możliwości w czasie, gdy stan zapasów jest jak najmniejszy.

Jeżeli przy badaniu zapasu okaże się, że tenże jest większy jak zapas, który powinien się znajdować wedle rejestrów i zapisków (§. 33), natenczas należy zwykłą tą zapisać jako przychód.

Jeżeli się jednak okaże ubytek, to należy opodatkować — gdy się rozchodzi o cukier suchy, twardy, biały albo w ogóle o cukier o polaryzacji co najmniej 99·3 procentów (cukier zdolny do spożycia), $\frac{1}{4}$ procentu, gdy się zaś rozchodzi o inny cukier (cukier surowy), 4 procenty tej ilości, o którą ubytek przekracza ilość od czasu ostatniej rewizji na przychód zapisaną i to jedynie wtenczas, jeżeli przedsiębiorca nie udowodni w sposób zupełnie wiarygodny, że brakująca ilość została wywieziona przy przestrzeganiu przepisów obowiązujących albo też, że uległa zniszczeniu w skutek zdarzenia elementarnego i jeżeli w ostatnim tym wypadku o zdarzeniu tem elementarnem nie zawiadomiono pisemnie

władzy skarbowej pierwszej instancji w przeciągu 24 godzin od chwili, w której przedsiębiorca lub też jego zastępca (§. 18) o niem się dowiedział.

Każdy tego rodzaju należący się podatek spożywczy trzeba zapłacić gotówką w przeznaczonym do tego urzędzie najpóźniej w przeciągu 24 godzin.

Jeżeli jednak znaleziona ilość jest w zapasie cukru zdatnego do spożycia więcej jak o $\frac{1}{2}$ procentu a w zapasie cukru surowego więcej jak o 4 procenty większą lub mniejszą, jak ilość od czasu ostatniej rewizji na przychód pobrana, natenczas należy wytoczyć postępowanie karne.

W podobny sposób, jak powyżej postanowiono, należy postępować przy różnicach, jakie się okażą przez badanie zapasów zarządzone w §. 19.

Termin płatności i kredytowanie podatku spożywczego.

§. 40.

Podatek spożywczy należy uścić, o ile wywóz w myśl §. 42 ustawy nie ma mieć miejsca bez opłaty podatku, w wyznaczonym do tego celu urzędzie poborczym przed oznajmieniem wywozu cukru z cukrowni.

Aby nie zachodziła potrzeba płacenia podatku spożywczego za każdy wywóz cukru osobno, może przedsiębiorca, z zastrzeżeniem późniejszego obrechunku, złożyć z góry kwotę pieniężną pokrywającą podatek spożywczy za więcej posyłek.

Za wystarczającym zabezpieczeniem udziela się jednak przedsiębiorcom cukrowni lub też wolnego składu kredytu na podatek spożywczy i to w ten sposób, że kwoty, które mają być przypisane w ciągu jednego miesiąca kalendarzowego należą dopiero płacić w czasie aż do ostatniego dnia czwartego miesiąca kalendarzowego po upływie tego miesiąca, w którym przypisanie podatku nastąpiło, tak, że np. podatek spożywczy za miesiąc styczeń należy dopiero płacić na raz w czasie do ostatniego maja, a jeżeli dzień ten przypada na niedzielę lub święto, w najbliższym dniu powszednim.

Na prośbę przedsiębiorcy dozwala się kredytu na podatek, który ma być przypisany w ciągu jednej kampanii.

Od otrzymania tego pozwolenia są wyłączeni:

1. Ci, którzy zostali uznani winnymi zbrodni lub występu, pochodzących z chciwości zysku albo też przekroczenia podobnego rodzaju albo też ciężkiego przekroczenia dochodowo-skarbowego popełnionego w wykonywaniu ich przedsiębiorstwa.

2. Ci, do których majątku otwarto konkurs.

Wyłączenie to gaśnie w przypadku pod 1 po upływie lat trzech, licząc od dnia skończenia się kary uwięzienia, względnie od dnia uiszczenia kary pieniężnej, Ministerstwu skarbu służy jednak prawo dopuszczania w przypadkach zasługujących na uwzględnienie krótszego terminu.

Jeżeli kto nie płaci kredytowanych kwot w terminie, na który mu udzielono kredytu, utracą prawo do korzystania z kredytu na całą resztę kampanii; można mu też odmówić kredytu w zupełności i w następnej kampanii.

W wypadku tym należy wszystkie zaległe skredytowane kwoty ściągnąć w drodze egzekucji wraz z odsetkami zwłoki, obliczonymi w wysokości oznaczonej ustawą, od dnia płatności, względnie od dnia utraty pozwolenia do korzystania z kredytu.

Jeżeli zapłata podatku spożywczego następuje z góry gotówką, natenczas przyznaje się bez względu na to, czy kredytowanie podatku miało miejsce czy też nie, dyskonto, którego wysokość oznaczy drogą rozporządzenia wykonawczego Minister skarbu w porozumieniu z królewsko węgierskim Ministrem skarbu.

Wywóz cukru bez opłaty podatku.

§. 42.

Pod warunkami i z ostrożnościami dla zabezpieczenia skarbu państwa potrzebnemi można wywieźć bez opłaty podatku:

- a) Cukier zdatny do spożycia i cukier surowy, który w obrębie linii cławej wywozi się z cukrowni położonych w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych do wolnych składów położonych w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych albo też który wywozi się z wolnych składów lub z cukrowni za linię cławą;
- b) cukier surowy lub cukier piaskowaty, który w obrębie linii cławej przechodzi z cukrowni lub ze składu wolnego położonego w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych do cukrowni położonych także w tych krajach.

W razie, jeżeliby cukier wywieziony bez opłaty podatku nie został w należytym czasie do oznajmionego celu przeznaczony, należy zań zapłacić przypadający podatek spożywczy.

Wymiar grzywien.

§. 52.

Wymiar grzywien ustanowionych w następujących paragrafach ustawy karnej o przekroczeniach dochodowo karnych zmienia się, o ile wymiar ten dotyczy opodatkowania cukru, w sposób następujący:

w §. 344 . . . na	4 do	400 K
w §. 348 . . . na	10 do	400 ,
w §. 376 . . . na	4 do	400 ,
w §. 452 . . . na	10 do	1000 ,
w §. 453 . . . na	4 do	400 ,
w §. 455 . . . na	200 do	2000 ,
w §. 458, ustęp 2 na	400 do	10000 ,

Postanowienia §§. 39 i 40 tejże ustawy, dotyczące najwyższego wymiaru grzywny, mają tylko wtedy zastosowanie, gdy zamiast kwoty ten wymiar przewyższającej zostaje wymierzona kara aresztu.

Postanowienia karne dotyczące wywozu cukru.

§. 54.

Karę za ciężkie przekroczenie dochodowo-karne należy wymierzyć:

1. Jeżeli w oznajmieniu wywozu połączonem z domaganiem się bonifikacji za wywóz podano o więcej jak 5 procentów większą ilość cukru, jak ją urzędownie sprawdzono, albo

2. jeżeli w takim oznajmieniu wywozu domagano się wyższej bonifikacji za wywóz jak tej, która za ten cukier przypada, albo

3. jeżeli cukier, za który domagano się bonifikacji za wywóz nie jest taki, za który w ogóle może być przyznana bonifikacja albo, jeżeli znaleziono inne przedmioty zamiast cukru.

Za podstawę do wymiaru kary należy wziąć tę kwotę bonifikacji za wywóz, której domagano się w przypadku pod 1 za różnicę w ilościach cukru, w przypadku pod 2, w której domagano się za wiele a w przypadku pod 3, której się w ogóle domagano.

Jeżeli z urzędowego badania zawartości cukru wyniknie, że zawartość ta ma mniej jak 90, względnie 99,3 procentów polaryzacji i jeżeli różnica przekracza 0,5 procentu, natenczas należy odmówić bonifikacji za wywóz w ogóle, względnie wyższego wymiaru tejże; jeżeli zaś różnica przekracza 1 procent, natenczas należy oprócz tego wdrożyć postępowanie karne.

Artykuł II.

Postanowienia przejściowe.

Cukier tego rodzaju, o którym wspomina §. 1, l. 1, który już przeszedł do wolnego obrotu i znajduje się sam lub też w towarach zawierających w sobie cukier, także i w towarach nie zupełnie gotowych ze znaczniejszą zawartością cukru 1. sierpnia 1899 w obrębie obszaru w którym niniejsze rozporządzenie cesarskie ma moc obowiązującą, podlega podatkowi dodatkowemu w kwocie 12 h za kilogram netto. Do podatku tego dodatkowego mają mieć zastosowanie postanowienia ważne dla podatku spożywczego.

Drogą rozporządzenia wykonawczego oznaczone zostaną poszczególne rodzaje tych towarów zawierających w sobie cukier, które będą podlegały podatkowi dodatkowemu, jak niemniej przeciętna zawartość cukru tych towarów mająca służyć za podstawę do obliczenia wysokości podatku.

Od tego podatku dodatkowego uwolniony jest cukier, który sam lub też w towarach zawierających w sobie cukier i ulegających podatkowi dodatkowemu, jest w posiadaniu osób trudniących się handlem albo sprzedają cukru lub też towarów zawierających w sobie cukier, albo też trudniących się przemysłem, w którym używa się cukru, w ilościach nie przekraczających razem licząc 20 kilogramów, zaś cukier, będący w posiadaniu innych głów gospodarstwa domowego w ilościach nie przekraczających razem licząc 10 kilogramów.

Każdy, kto posiada 1. sierpnia 1899 zapas cukru, który sam lub też w towarach zwierających w sobie cukier a podlegających podatkiowi dodatkowemu, przekracza razem licząc 20, względnie 10 kilogramów, jest obowiązany oznajmić w czasie od 1. sierpnia 1899 do 3. sierpnia 1899 włącznie przeznaczonym do tego organom skarbowym ilość zapasu, jakotęż miejsce i lokale do przechowania służące.

Osoby, trudniące się handlem lub sprzedają cukru, albo też przemysłem, w którym się używa cukru, obowiązane są oprócz przypadków, przewidzianych w §. 27 ustawy z dnia 20. czerwca 1888, Dz. u. p. Nr. 97, przez 60 dni, licząc od 1. sierpnia 1899, wykazać co do swoich zapasów cukru tego rodzaju, o którym wspomina § 1, l. 1 — o ile zapasy te nie należą do ilości wolnej od podatku dodatkowego — sposób nabycia cukru albo też zapłacenie podatku dodatkowego, względnie podwyższonego podatku spożywczego.

Posiadaczom cukru, obowiązanym do zapłacenia podatku dodatkowego, którzy ze względu na swoje stosunki majątkowe nie mogą zapłacić od razu podatku spożywczego, może administracja skarbową dzwolić uiszczenia go stosownemi ratami.

Upoważnia się administrację skarbową, aby zezwalała na ułatwienia przy badaniu zapasów cu-

kru ulegającego podatkowi dodatkowemu a zawartego w towarach cukrowych.

W razie zaniechania przepisanego oznajmienia zapasu cukru posiadanejgo 1. sierpnia 1899, albo jeżeli ilość rzeczywista jest o więcej jak o pięć procentów większa od ilości oznajmionej, należy wymieścić karę w cztero- do osmiokrotnej wysokości podatku dodatkowego ukróconego albo też na ukrócenie narażonego.

Jeżeli oznajmienie jest mylne, ale nie co do ilości cukru, natenczas należy nałożyć karę porządkową w wysokości 4 K do 40 K.

Zaniechanie przepisanego wykazania sposobu nabycia, względnie dodatkowego opodatkowania będzie karane grzywnami w cztero- do osmiokrotnej wysokości podatku dodatkowego, przypadającego za tę ilość cukru, co do której zaniechano wykazania.

V. Część.

Rozdział bonifikacyi za wywóz cukru, którą zwracać mają przedsiębiorcy cukrowni, położonych w królestwach i krajach reprezentowanych w Radzie państwa.

§. 1.

Gelem rozdziału bonifikacyi za wywóz, którą w myśl §. 3 ustawy o opodatkowaniu cukru z dnia 20. czerwca 1888 Dz. u. p. Nr. 97, przez postanowienia części IVtej niniejszego rozporządzenia cesarskiego zmienionej, zwracać mają przedsiębiorcy cukrowni, położonych w królestwach i krajach reprezentowanych w Radzie państwa, oznacza się dla każdej cukrowni, z której wywożono w ciągu kampanii, za którą bonifikacya ma być zwrócona, cukier o co najmniej 99³ procentach polaryzacji (cukier zdolny do spożycia) tą kwotę, któraaby przypadała od tego cukru jako bonifikacya za wywóz w razie wywozu cukru tegoż za linię złotą. Od kwoty tej potrąca się kwotę, któraaby przypadała jako bonifikacya za wywóz w razie wywozu cukru tego za linię złotą od temu cukrowi (zdatnemu do spożycia) odpowiadającej ilości cukru surowego. Przy obliczaniu ilości cukru surowego, odpowiadającej temu cukrowi (zdatnemu do spożycia) należy liczyć za każde dziewięćdziesiąt cetnarów metrycznych cukru zdatnego do spożycia sto cetnarów metrycznych cukru surowego.

Jeżeli się resztę uzyskaną w ten sposób dla każdej cukrowni wyżej wspomnianego rodzaju pomnoży przez kwotę, uzyskaną w myśl postanowień l. 2 wyż przytoczonego §. 3, która przypada na każdą koronę całą zwrócić się mającej bonifikacyi, to wynik daje tą kwotę bonifikacyi, którą ma zwrócić przedsiębiorca każdej cukrowni powyższego rodzaju oprócz kwot, które ma zwrócić w myśl postanowień następnych.

§. 2.

Reszta, która po potrąceniu tych zwrotów (§. 1) pozostanie z ogólnej sumy, którą zwrócić mają przedsiębiorcy cukrowni położonych w królestwach

i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, zostanie ściągnięta w sposób następujący:

1. Dla każdej pojedynczej cukrowni oznacza się cukrowi (zdatnemu do spożycia) odpowiadającą ilość cukru surowego (§. 1) własnego wyrobu, wywiezionego podczas odnośnej kampanii, w ten sposób, że od ilości cukru surowego, odpowiadającej ogółem wywiezionemu cukrowi [zdatnemu do spożycia] potrąca się cukier surowy, odpowiadający temu bez opłaty podatku do cukrowni wprowadzonemu cukrowi (zdatnemu do spożycia), który wedle zapisków prowadzonych w myśl §. 33, l. 2 ustawy o opodatkowaniu cukru został użyty podczas odnośnej kampanii.

Jeżeli w bezpośrednio poprzedzającej kampanii ilość cukru surowego odpowiadającą wprowadzonemu i użytemu cukrowi (zdatnemu do spożycia) była większa, jak ilość cukru surowego odpowiadająca ogółem wywiezionemu cukrowi (zdatnemu do spożycia), natenczas dodaje się różnicę do ilości w myśl poprzedniego ustępu potrącić się mającej.

2. Z ilości cukru surowego w powyż podany sposób (l. 1) oznaczonych, obliczy się zapomocą dołączonej tabeli, która stanowi część składową niniejszej części rozporządzenia cesarskiego, jaką kwotę w miarę jednostek w tabeli tej ustalonionych, będzie musiała zwrócić każda cukrownia.

3. Jeżeli suma tych wszystkich kwot równa się wysokości kwoty, którą jako resztę zwrócić się mającej bonifikacyi za wywóz otrzyma się chce, natenczas są kwoty dla każdej cukrowni otrzymane (l. 2) kwotami, które cukrownie te jako zwrot bonifikacyi uścić mają.

4. Jeżeli suma tych wszystkich kwot (l. 2) jest większa od kwoty, którą jako resztę zwrócić się mającej bonifikacyi za wywóz otrzyma się chce, natenczas przedstawiają jednostki tabeli tylko stosunek,

w jakim pojedyncze cukrownie mają uścić dopłatę. Celem ustalenia wysokości tej dopłaty oblicza się, jaka ilość przypada z dopłacić się mającej reszty bonifikacyi za wywóz na każdą koronę ogólnej sumy tych kwot. Przez pomnożenie przez tę ilość redukuje się kwotę w myśl l. 2 dla każdej cukrowni obliczoną.

5. Jeżeli suma tych wszystkich kwot (l. 2) jest mniejszą od kwoty, którą jako resztę zwrócić się mającej bonifikacyi otrzymać się chce, natenczas rozdziela się sumę brakującą w stosunku do ilości cukru surowego wedle l. 1 obliczonej równo mię-

czy wszystkie cukrownie w załączonej tablicy wymienione.

S. 3.

Zwrócić się mająca bonifikacya za wywóz jest płatną w trzydzieści dni po urzędowem zawiadomieniu.

Minister skarbu może przed rozpoczęciem każdej kampanii wymagać stosownego zabezpieczenia zapłaty zwrotu.

Tabela (do §. 2, l. 2 ustawy).

Przy wywozie cukru surowego (§. 2, l. 1) w ilościach nie przekraczających centnarów metrycznych	Jednostka w halerzach celem obliczenia zwrotu	Przy wywozie cukru surowego (§. 2, l. 1) w ilościach nie przekraczających centnarów metrycznych	Jednostka w halerzach celem obliczenia zwrotu	Przy wywozie cukru surowego (§. 2, l. 1) w ilościach nie przekraczających centnarów metrycznych	Jednostka w halerzach celem obliczenia zwrotu
25.000	2	55.000	72	114.000	142
25.500	4	56.000	74	116.000	144
26.000	6	57.000	76	118.000	146
26.500	8	58.000	78	120.000	148
27.000	10	59.000	80	122.000	150
27.500	12	60.000	82	125.000	152
28.000	14	61.500	84	128.000	154
28.500	16	63.000	86	131.000	156
29.000	18	64.500	88	134.000	158
29.500	20	66.000	90	137.000	160
30.000	22	67.500	92	140.000	162
31.000	24	69.000	94		
32.000	26	70.500	96		
33.000	28	72.000	98		
34.000	30	73.500	100		
35.000	32	75.000	102		
36.0.0	34	76.500	104		
37.000	36	78.000	106		
38.000	38	80.000	108		
39.000	40	82.000	110		
40.000	42	84.000	112		
41.000	44	86.000	114		
42.000	46	88.000	116		
43.000	48	90.000	118		
44.000	50	92.000	120		
45.000	52	94.000	122		
46.000	54.	96.000	124		
47.000	56	98.000	126		
48.000	58	100.000	128		
49.000	60	102.000	130		
50.000	62	104.000	132		
51.000	64	106.000	134		
52.000	66	108.000	136		
53.000	68	110.000	138		
54.000	70	112.000	140		

i t. d. o 4000 centnarów metrycznych w góre

i t. d. o 2 halerze w góre

VI. Część.

Zmiana postanowień powszechnnej taryfy cłowej dla austriacko-węgierskiego obszaru cłowego z dnia 25. maja 1882 (Dz. u. p. Nr. 47).

Zmienia się następujące ustępy powszechniej ustawy cłowej, obowiązującej w austriacko-węgierskim obszarze całowym na zasadzie ustawy z dnia 25. maja 1882, Dz. u. p. Nr. 47, zmienionej ustawami z dnia 19. maja 1884, Dz. u. p. Nr. 63, z dnia 21. maja 1887, Dz. u. p. Nr. 52, z dnia 25. kwietnia 1888, Dz. u. p. Nr. 54, z dnia 20. czerwca 1888, Dz. u. p. Nr. 95 i z dnia 23. czerwca 1891, Dz. u. p. Nr. 76:

1. IV (cukier) ma opiewać:

IV. Cukier.

Nr. 17 taryfy. Cukier surowy:

	od 100 kg
a) który nie dosięga Nr. 19 standardu holenderskiego	6 zł.
b) który odpowiada standardowi holenderskiemu Nr. 19 i wyżej tego numeru standardu	11 "

Nr. 18 taryfy. Cukier rafinowany 11 "

Nr. 19 taryfy. Rozczyni cukru, zawierające w sobie cukier trzcinowy albo cukier inwertowy:

	od 100 kg
a) zdatne do spożycia przez ludzi	8 "
b) niezdatne do spożycia przez ludzi, melasa . .	6 "

Nr. 20 taryfy. Cukier skrobiowy (cukier grawowy, glykoza itp.) maltoza i cukier owocowy (lewuloza) 11 "

Uwaga. Oprócz cła należy zapłacić od cukru podatek spożywczy a mianowicie od cukru wymienionego pod numerami 17, 18 i 19 a taryfy w wysokości oznaczonej dla cukru surowego a od cukru wymienionego pod Nr. 20 taryfy w wysokości oznaczonej dla cukru innego rodzaju.

2. XIII (napoje) numera 75 i 76 taryfy mają opiewać, jak następuje:

Nr. 75 taryfy. Piwo:

	od 100 kg
a) w beczkach	2 zł.
b) we flaszkach i dzbankach	7 "

Uwaga. Oprócz cła należy zapłacić podatek spożywczy w tej wysokości, w jakiej opłaca się tenże w krajach tutejszych przy wyrobie piwa. Rozporządzenie wykonawcze wskaza sposob obliczenia tego podatku spożywczego.

Nr. 76 taryfy. Płyny wyskokowe pędzone:

	od 100 kg
a) likiery, esencje pączowe i inne płyny wyskokowe pędzone	44 "

dzone zaprawione cukrem albo innymi materyałami, arak, rum, wódka francuska, koniak 60 zł.
b) inne płyny wyskokowe pędzone 44 "

Uwaga. Oprócz cła należy zapłacić podatek od wódki wedle wyższej stopy podatku konsumcyjnego ustanowionego dla krajów tutejszych. Rozporządzenie wykonawcze wskaza sposób obliczenia tego podatku konsumcyjnego.

3. XXI. (Oleje mineralne itd.) ma opiewać: .

XXI. Oleje mineralne, tudzież smoła z węgli brunatnych i łupku.

Nr. 119 taryfy. surowe z wyjątkiem wymienionych w Nr. 120 taryfy, albo nie dające się używać do oświetlania bez poprzedniego rafinowania (czyszczenia) połączonego z destylacją 3 zł. 50 c. netto

Nr. 120 taryfy. surowe, dające się używać do oświetlania bez poprzedniego rafinowania (czyszczenia) połączonego z destylacją 4 zł. 60 c. netto

Nr. 121 taryfy. rafinowane lub półrafinowane:

a) ciężkie, których gęstość wynosi więcej jak 880 stopni, ciemne, także pozostałości z destylacji lub czyszczenia oleju mineralnego 3 zł — c. netto

b) ciężkie, których gęstość wynosi więcej jak 880 stopni, żółte i czerwono-wo-żółte, tudzież oleje na smarowidło, także i zmieszane z olejami lub tłuszczami zwierzęcymi lub roślinnymi 5 zł — c. netto

c) lekkie, których gęstość wynosi 880 stopni lub mniej 4 zł. 60 c. netto

U w a g i:

1. Do Nr. 119 taryfy. Olej mineralny surowy pochodzący z Rumunii i nie dający się użyć do oświetlania bez poprzedniego rafinowania (czyszczenia), a którego gęstość przy 12° R. przekracza 830 stopni, wprowadzany przez granicę rumuńską w ilości co najwyżej 200.000 centnarów metrycznych rocznie za przedłożeniem świadectwa pochłodenia i pozwolenia udzielonego pod warunkami i kontrolami, które przepisane zostaną rozporządzeniem wykonawczem 68 c. netto.

Tę nieprzekraczalną ilość roczną rozdziela się w ten sposób, że na królestwa i kraje reprezentowane w Radzie

państwa przypada 10.000 centnarów metrycznych a na kraje korony węgierskiej 190.000 centnarów metrycznych.

2. Do Nr. 120 i 121 c taryfy. Od olejów mineralnych, wspomnianych pod Nr. 120 i 121 c taryfy należy oprócz dla pobierac podatek spożywczy w wysokości 13 K od kaŜdych 100 kg netto. Podatek spożywczy (§. 2 ustawy z dnia 26. maja 1882, Dz. u. p. Nr. 55) należy płacić w przyszłości także od oleju mineralnego, uzyskanego przez rafinowanie (czyszczenie) w królestwach i krajach reprezentowanych w Radzie państwa, z wyjątkiem wolnego okręgu tryestyńskiego, o ile jego gęstość przy temperaturze 12° R. nie przekracza 880 stopni.

VII. Część.

Używanie bez opłaty podatku cukru buraczanego i wódki do wyrobów, zawierających w sobie cukier i alkohol a wywożonych za linię cłową, tudzież pobór dodatku do cła przy wprowadzaniu artykułów, które zawierają w sobie domieszkę cukru lub alkoholu, albo do których wyrobu używa się cukru lub alkoholu.

Upoważniam Mój rząd:

a) pozwalać przedsiębiorstwom przemysłowym pod warunkami dla ochrony skarbu państwa potrzebnymi i z zaprowadzeniem potrzebnej kontroli — nabywać bez opłaty podatku cukier tego rodzaju, o którym wspomina §. 1, l. 1 ustawy o opodatkowaniu cukru względnie wódki a to celem wyrobu produktów, które zawierają w sobie cukier lub alkohol i wywione być mają za linię cłową;

b) od artykułów, które zawierają w sobie domieszkę cukru lub alkoholu, albo do których wyrobu używa się cukru lub alkoholu a dla których wyrobu w krajach tutejszych nie można używać cukru lub alkoholu bez opłaty podatku, pobierać przy wprowadzaniu tychże w obrębie austriacko-węgierskiego obszaru cłowego dodatek do cła, odpowiadający wysokości tutejszego podatku od cukru, względnie od wódki.

VIII. Część.

Obrót cukru opodatkowanego między królestwami i krajami w Radzie państwa reprezentowanymi a krajami korony węgierskiej i krajami Bośnią i Hercegowiną i zmiana niektórych postanowień ustawy z dnia 18. czerwca 1894 (Dz. u. p. Nr. 121) o wynagradzaniu podatku od tych ilości opodatkowanej wódki, które są w obrocie między powyższemi obszarami krajów.

A. O obrocie opodatkowanego cukru.

Artykuł 1.

Za te ilości opodatkowanego cukru, oznaczonego w §. 1, l. 1 ustawy o opodatkowaniu cukru, które są w obrocie między królestwami i krajami

w Radzie państwa reprezentowanymi a krajami korony węgierskiej i krajami Bośnią i Hercegowiną, a podczas każdej pojedynczej kampanii, to jest w czasie od 1. sierpnia jednego aż do końca lipca następnego roku przechodzą z jednego z wymienionych trzech obszarów krajów do drugiego, ma ten

obszar krajów, z którego owe ilości pochodzą, wynagrodzić obszarowi ilości te odbierającemu od kaŜdych 100 kilogramów netto kwotę 12 koron. Pomija się jednak posyłki nie waŜące więcej jak 2 kilogramy.

Ale takŜe i większe posyłki będą brane w rachubę tylk o tyle, o ile zgodnie z przepisami następujących artykulów 3, 4 i 5 przesłanic naſtięlo drogą urzędowego przekazania i uzyskano urzędowe potwierdzenie nadejścia posyłki do obszaru krajów, dla którego posyłka była przeznaczona.

Za posyłkę w duchu niniejszej części rozporządzenia cesarskiego uważać naleŜy wszelkie, w jakikolwiek sposób dokonane przeniesienie cukru z jednego z trzech obszarów krajów do drugiego.

Artykuł 2.

Rzeczone wynagrodzenie (artykuł 1) płaci się na podstawie obliczenia, całoroczną kampanię obejmującą, w czwartym miesiącu po upływie kampanii rocznej; gdyby zaś aż do tego czasu obliczenie to nie mogło być stanowczo zamknięte, płaci się wynagrodzenie z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania.

Artykuł 3.

KaŜdy, kto chce w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, w krajach korony węgierskiej i w krajach Bośni i Hercegowie nie wſłać z jednego z tych obszarów krajów do drugiego cukier w ilościach dwa kilogramy przenoszących — obowiązany jest oznajmić pierwnej posyłkę przeznaczonemu do tego organowi skarbowemu (w urzędzie wysyłkowym).

W oznajmieniu należy podać:

1. nazwisko, zatrudnienie i miejsce zamieszkania posyłajcęgo;

2. nazwisko przewoźcy (przedsiębiorstwa przewozowego);

3. dzień wysłania;

4. ilość i rodzaj naczyń, względnie ilość pakunków;

5. rodzaj cukru;

6. wagę (brutto i netto) kaŜdego pakunku, zaś w razie wysyłania głów cukru ilość i wagę ogólną tychże;

7. nazwisko, zatrudnienie i miejsce zamieszkania adresata, względnie odbiorcy;

8. oddział straży skarbowej, do którego posyłkę dostawić należy.

Równocześnie z oznajmieniem należy w zasadzie dostawić posyłkę razem z odnośnymi papiera-

mi przewodniemi (listem przewozowym, rachunkiem itp.) do urzędu wysyłkowego w celu urzędowego zbadania tejże.

JednakŜe na prośbę posyłajcęgo można uwolnić od obowiązku dostawiania i urzędowe zbadanie może się odbyć w zakładzie przemysłowym posyłajcęgo.

JeŜeli rewizja posyłki nie daje powodu do żadnego zarzutu, natenczas przekazuje urząd wysyłkowy posyłkę tą na miejsce przeznaczenia zapomocą karty przejścia, która ma posyłce w drodze towarzyszyć.

W miejscu przeznaczenia należy w zasadzie dostawić przekazaną posyłkę do tego oddziału straży skarbowej, w której okręgu mieszka adresat lub odbiorca posyłki.

Posyłajcemu pozostawia się jednak do woli wskazać zaraz przy oznajmieniu także inny oddział straży skarbowej tego obszaru krajów, do którego posyłka jest przeznaczona a w takim razie należy odstawić posyłkę do tegoŜ oddziału straży skarbowej.

Artykuł 4.

Przez podpisanie i odebranie karty przejścia zobowiązuje się wysyłający postarać się o to, by przekazaną posyłkę dostawiono bez zmiany co do jakości i ilości, jakoleż w terminie odpowiednio wymierzonym do właściwego oddziału straży skarbowej a względnie do tego oddziału straży skarbowej, który w oznajmieniu jest wymieniony i Ŝeby oddano kartę przejścia.

JeŜeli w skutek przypadkowego zdarzenia musi być podczas przewozu kierunek transportu zmieniony lub termin odstawy przekroczy, albo też zachodzi potrzeba zmiany opakowania posyłki, albo jeżeli w skutek takiego zdarzenia zmieni się podczas transportu ilość, natenczas jest przewoźca obowiązany uwiadomić bezzwłocznie o tej zmianie najbliższy organ skarbowy celem potwierdzenia tego faktu w karcie przejścia.

Dozwala się późniejszej zmiany miejsca przeznaczenia, jakoleż późniejszego podziału posyłki w obszarze krajów, do którego jest przeznaczona, ale tylko pod tym warunkiem, Ŝe wprzódy dostawiona będzie cała posyłka w niezmiennym stanie do oddziału straży skarbowej, koło którego posyłka przechodzi i Ŝe posyłka będzie poddana przepisanej czynności urzędowej.

JeŜeli posyłka ma być odesłana napowrót do obszaru krajów, z którego pochodzi, natenczas należy oznajmić okolicznoścę tą stosownie do postanowień poprzedniego artykułu. Jeżeli jednak posyłkę odstawią przedsiębiorstwo przewozowe publiczne, natenczas można dozwolić drogą rozporządzenia wykonawczego ułatwień co do sposobu odesłania napowrót posyłki.

Artykuł 5.

Celem poświadczania, że posyłka została dostawiona w obszarze krajów, posyłkę tę odbierającym (artykuł 4), wystawi się kartę legitymacyjną, zaś w razie, gdy posyłka została po odstawieniu jej podzielona, kartę legitymacyjną co do każdej części posyłki.

Odbiorca jest obowiązany przekonać się, czy opatrzona jest kartą legitymacyjną każda posyłka, która w myśl artykułu 3 powinna być oznajmiona i którą odbiorca dostaje na własny lub na cudzy rachunek z krajów korony węgierskiej albo też z krajów Bośni i Hercegowiny, albo o której tenże wie, że pochodzi z jednego z tych dwóch obszarów krajów.

Szczegółowe postanowienia co do postępowania organów skarbowych z takiemi posyłkami wydane będą drogą rozporządzenia wykonawczego.

Artykuł 6.

Drogą rozporządzenia wykonawczego postanowi się i ogłoszi w stosowny sposób, którymi drogami lądowemi i wodnemi — oprócz kolej żelaznych i żeglugi parowej — dozwolony jest w obrocie pomiędzy trzema obszarami krajów transport posyłek podlegających oznajmieniu w myśl artykułu 3.

Artykuł 7.

Przedsiębiorstwa kolej żelaznych i żeglugi parowej, jakoteż urzędy pocztowe są obowiązane uwiadomić właściwy oddział straży skarbowej o każdej do przewiezienia przyjętej, z krajów korony węgierskiej albo z krajów Bośni i Hercegowiny nadeszłej posyłce, jeżeli ta jest rodzaju w artykule 3 wspomnianego i to po nadziejściu posyłki na stację, w której można ją odebrać a w każdym razie jeszcze przed wydaniem posyłki adresatowi.

Artykuł 8.

Każda zwierzchność gminna jest obowiązana na prośbę organów powołanych do przestrzegania postanowień niniejszej części rozporządzenia cesarskiego być tymże bezzwłocznie pomocną w wykonywaniu ich czynności urzędowych.

Wydelegowany w tym celu funkcyonariusz zwierzchności gminnej jest obowiązany być nieustannie obecnym przy tych czynnościach urzędowych, podpisywać w razie, jeżeli poczyniono jakie zarzuty, opis czynu i opis sprawdzenia, następnie podpisywać protokoły przesłuchania, jakoteż wszelkie dokumenty i papiery do śledztwa dochodowo-karnego należące i w ogóle dostarczać wszelkiej pomocy, do której niesienia jest w myśl ustaw obowiązany.

Artykuł 9.

Do przekroczeń niniejszej części rozporządzenia cesarskiego i rozporządzeń wykonawczych, o ile inaczej nie postanowiono, stosuje się ustawa

karna o przekroczeniach dochodowo - skarbowych wraz z postanowieniami dodatkowo wydanymi, w Dalmacji zaś, gdzie dopieroco wspomniana ustanowia nie jest zaprowadzona, postępowanie tamże co do przekroczeń akcyzowych praktykowane wraz z temi postanowieniami co do rodzaju i wymiaru grzywien, co do odpowiedzialności za takowe, jakoteż co do przedawnienia tych przekroczeń, które z uwzględnieniem odnośnych postanowień w innych krajach obowiązujących, wydane zostały dla Dalmacji drogą rozporządzenia.

Artykuł 10.

Przedmiot przekroczenia razem z opakowaniem podlega konfiskacie:

1. Jeżeli oprócz przypadków w następującym usłępie 2 przewidzianych zaniechano dostawienia przekazanej posyłki do właściwego urzędu lub organu;

2. jeżeli kto nabywa albo nawet tylko w przechowaniu przyjmuje posyłkę z krajów korony węgierskiej albo z Bośni i Hercegowiny pochodzącą, w myśl artykułu 3go oznajmieniu ulegającą, która albo wcale nie jest albo jest tylko w części zasłonięta kartą legitymacyjną (artykuł 5), albo jeśli kto nabywa albo nawet tylko w przechowaniu przyjmuje posyłkę cukru, która celem wywozu za linię ćwową z krajów korony węgierskiej albo też z krajów Bośni i Hercegowiny przekazana została do urzędu położonego w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych i powołanego do wykonania przepisanych czynności urzędowych przy wywozie, chociaż tenże wiedział albo z zachodzących okoliczności powinien się był oczywiście domyślić, że idzie o posyłkę pochodzącą z krajów korony węgierskiej lub też z krajów Bośni i Hercegowiny;

3. jeżeli podczas transportu w kierunku od węgierskiej lub bośniacko-hercegowińskiej granicy w głąb królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych przytrzymaną zostanie poza obrębem dróg dla transportów wyznaczonych posyłka cukru, w myśl artykułu 3go oznajmieniu ulegającą, bez względu na to, czy posyłka ta jest opatrzona kartą przejścia czy też nie;

4. jeżeli posyłka taka przytrzymaną zostanie w odległości najwięcej 15 kilometrów od granicy węgierskiej lub bośniacko-hercegowińskiej na dozwolonych wprawdzie drogach lądowych lub wodnych lub na kolejach żelaznych albo parowcach, atoli bez karty przejścia i w takim czasie, że już taką kartą opatrzoną być powinna — i gdy z okoliczności nie wynika, lub nie może być wiarogodnie udowodnione, że posyłka wysłaną została z miejscowości położonej w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych.

Konfiskata posyłki, która jest przedmiotem przekroczenia, nie ma miejsca, jeżeli złożoną zostanie w gotówce przy przytrzymaniu posyłki oprócz

przypadającej od tejże kwoty wynagrodzenia (artykuł 1), jako grzywna jeszczé kwota 10 koron. W tej samej wysokości wymierzyć należy grzywnę, jeżeli już niema przedmiotu przekroczenia.

Artykuł 11.

Grzywnę w powyżej podanej wysokości (artykuł 10, ustęp ostatni) należy wymierzyć:

1. Jeżeli w przepisanem w artykule 3 oznajmieniu podano większą lub mniejszą ilość od tej, którą przeznaczono do wysłania a zachodząca różnica przekracza pięć procentów;

2. jeżeli odstawiono wprawdzie posyłkę, ale część tejże nie jest zasłonięta kartą przejścia i przekracza pięć procentów tej ilości, która powinna się znajdować według karty przejścia;

3. jeżeli kto z krajów korony węgierskiej albo też z krajów Bośni i Hercegowiny sprowadza w sposób zarobkowy do królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych cukier w ilościach mniejszych jak wspomniane w artykule 3im;

4. jeżeli w odległości najwięcej 15 kilometrów od granicy węgierskiej albo bośniacko-hercegowińskiej napotkano na dozwolonych drogach lądowych lub wodnych, na kolejach lub parowcach posyłkę cukru, która jest wprawdzie opatrzona kartą przejścia, ale treść tejże nie zgadza się w zupełności z posyłką.

Za podstawę do wymiaru kary bierze się: w przypadku pod 1 ilość, o którą ilość znaleziona jest większa lub mniejsza od ilości oznajmionej; w przypadku pod 2 ilość, która nie jest zasłonięta kartą przejścia; w przypadku pod 3 ilość, która w sposób zarobkowy sprowadzono a w przypadku pod 4 różnicę, zachodzącą między ilościami.

Odpowiedzialność za te grzywne cięże na zaczepionej posyłce i jej opakowaniu.

Artykuł 12.

W razie wykroczenia przeciwko jednemu z postanowień niniejszej części rozporządzenia cesarskiego, jakoteż w razie wykroczenia przeciwko rozporządzeniom wykonawczym do tejże wydanym, o ile nie są to przypadki w poprzednich artykułach 10 i 11 przytoczone, wymierzyć należy grzywnę od 4 K do 100 K, a mianowicie:

1. Jeżeli zaniechano oznajmienia przepisanego artykułem 3im;

2. jeżeli w oznajmieniu podano niewłaściwie ilości, a różnica wynosi wprawdzie więcej lub mniej niż trzy procenty, lecz nie więcej lub mniej niż pięć procentów;

3. jeżeli zaniechano przepisanego artykułem 7 oznajmienia o nadjeściu posyłki do stacyi, z której posyłkę odebrać można.

Artykuł 13.

Z kwoty, która wpłynie z sprzedaży przedmiotu w myśl artykułu 10go skonfiskowanego albo też z grzywny wymierzonej w myśl artykułu 10, względnie 11, należy najpierw potacię na rzecz skarbu państwa kwotę przypadającą jako wynagrodzenie w myśl artykułu 1go.

Tylko do pozostałej reszty stosują się odpowiednio postanowienia, tyczące się przeznaczenia pieniędzy pochodzących z grzywien.

B. Zmiana niektórych postanowień ustawy z dnia 18. czerwca 1894 (Dz. u. p. Nr. 121).

Artykuł 14.

Uchyla się §§. 4, 7, 10, 11, 12 i 13 ustawy z dnia 18. czerwca 1894 (Dz. u. p. Nr. 121) o wynagradzaniu za podatek wódczany od opodatkowanych ilości alkoholu zawartego w płynach wysokowowych pędzonych, które są w obrocie między królestwami i krajami w Radzie państwa reprezentowanymi, krajami korony węgierskiej i krajami Bośni i Hercegowiny i na miejsce tychże inają być odpowiednio stosowane powyższe artykuły 4, 7, 10, 11, 12 i 13. Grzywnę wymierza się jednak w ten sposób, że do kwoty od przedmiotu przekroczenia według niższej stopy podatku konsumcyjnego przypadającej dolicza się jeszczé 10 K.

Nadto zmienia się §§. 2 i 3 tejże ustawy, które mają opiewać, jak następuje:

§. 2.

Wynagrodzenie za podatek (§. 1) wymierzane będzie od każdego hektolitra alkoholu w takiej kwoce, jaka w obszarze krajów, mającym wynagrodzenie to zapłacić, przypada w przeciągu według wspólnie umówionych stóp podatku wódczanego z ogólnej sumy dla tego obszaru przepisanej na każdy hektolitr ilości alkoholu, którą w tym obszarze w odniesieniu kampanii rocznej poddano opodatkowaniu.

Wynagrodzenie to płaci się na podstawie obliczenia każdą kampanię obejmującą, w czwartym miesiącu po upływie odnośnej kampanii rocznej, gdyby zaś do tego czasu obrachowanie nie mogło być stanowczo zamknięte, płaci się je z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania.

§. 3.

W celu wykonania obliczenia (§. 2) jest obowiązany każdy, kto w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, w krajach korony węgierskiej i w krajach Bośni i Hercegowiny chce płyną wysokowowe pędzony w ilości jeden litr przenoszącej jako nieobciążone podatkiem, z jednego

z tych trzech obszarów krajów do drugiego posłań, oznajmić wprzód posyłkę przeznaczonemu do tego organowi skarbowemu (w urzędzie do tego przeznaczonym).

W oznajmieniu należy podać:

1. nazwisko, zatrudnienie i miejsce zamieszkania posyłającego;
2. nazwisko przewoźcy (przedsiębiorstwa przewozowego);
3. dzień wysłania;
4. ilość i rodzaj naczyń;
5. rodzaj i ilość płynów wysokowymnych pędzonych, jakież zawartość alkoholową tychże w stopniach przepisanego studzielnego alkoholometru;
6. ogólną ilość alkoholu w płynach tych zawartą w stopniach hektolitrowych (litracach) alkoholu;
7. nazwisko, zatrudnienie i miejsce zamieszkania adresata, względnie odbiorcy;
8. oddział straży skarbowej, do którego powinno się odstawić należny.

Drogą rozporządzenia wykonawczego mogą być dozwolone ułatwienia co do oznajmiania zawartości i ilości alkoholu tych płynów wyskokowych pedzonych, których zawartość alkoholowa nie da się zbadać zapomocą samego alkoholometru.

Równocześnie z oznajmieniem należy w zasadzie dostawić posyłkę razem z odnośnymi papierami przewodniemi (listem przewozowym, rachunkiem itp.) do urzędu wysyłkowego, w celu urzędującego zbadania tejże.

Jednakże na prośbę posyłającego można uwolnić od obowiązku dostawiania i w tym wypadku urzędowe zbadanie może odbyć się w zakładzie przemysłowym posyłającego.

Jeżeli rewizyja posyłki nie daje powodu do żadnego zarzutu, natenczas przekazuje urząd wysyłkowy posyłkę tą na miejsce przeznaczenia a to zapomocą karty przejścia, która ma posyłce w drodze towarzyszyć.

W miejscu przeznaczenia należy w zasadzie dostawić przekazaną posyłkę do tego oddziału straży

skarbowej, w której okręgu mieszka adresat lub odbiorca posyłki.

Posyłającemu pozostawia się jednak do woli zaraz przy oznajmieniu wskazać inny oddział straży skarbowej tego obszaru krajów, do którego posyłka jest przeznaczona, a w tym razie należy odstawić posyłkę do tegoż oddziału straży skarbowej.

C. Postanowienia wspólne.

Artykuł 15.

Obrachowania pomiędzy królestwami i krajami w Radzie państwa reprezentowanymi z jednej a z krajami Bośni i Hercegowiny z drugiej strony, następnie pomiędzy krajami korony węgierskiej z jednej a krajami Bośni i Hercegowiny z drugiej strony należy w myśl artykułu 2go i artykułu 14go (§. 2) przeprowadzać osobno co do obu wyżej wspomnianych przedmiotów opodatkowania.

Jeżeli oba obrachowania, które w myśl powyższego postanowienia z królestwami i krajami w Radzie państwa reprezentowanemi i z krajami korony węgierskiej przeprowadzone zostały, razem wzięte, wykazują, że krajom Bośni i Hercegowiny należy się wynagrodzenie, natęczas wynikającą z obrachowania kwotę wynagrodzenia potrąca się, lecz jedynie do wysokości 300 000 zł. w złocie, z kwoty rocznej 600 000 zł. w złocie, która to kwota na mocy §. 13 ustawy z dnia 20. grudnia 1879 (Dz. u. p. Nr. 136) o ustanowieniu wspólnego związku cłowego z Bośnią i Hercegowiną, stanowi udział tych krajów w wspólnym dochodzie z cel. Wynagrodzenie to należy w stosunku do wysokości obustronnych kwot jako spłacony częściowo ryczałt cłowy policzyć na rzecz obu państw monarchii austriacko-węgierskiej.

Kwotę tego wynagrodzenia przelicza się na złoto rocznie, po upływie ostatniego miesiąca poszczególnych kampanii podług tego ażo, które w przeciągu było ustanowione dla opłat cłowych na miesiące owego okresu.

IX. Część.

Postanowienia I., II. i III. części wchodzą w wykonanie z dniem 1. września 1899.

W tym dniu tracą moc swoją obowiązujące jeszcze postanowienia ogólnej ustawy o podatkach spożywczych z dnia 25. maja 1829, o ile się odno-

szą do opodatkowania piwa, tudzież rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 19. grudnia 1852, Dz. u. p. Nr. 264, ustanowia z dnia 25. kwietnia 1869, Dz. u. p. Nr. 49, oprócz artykułów II, ustęp 2 i artykułu III wreszcie ustanowia z dnia 2. października 1894, Dz. u. p. Nr. 196.

Do przekroczeń ustawy z dnia 20. czerwca 1888, Dz. u. p. Nr. 95 o opodatkowaniu wódki, popełnionych przed 1. września 1899 a co do których nie zapadło jeszcze prawomocne orzeczenie, należy stosować postanowienia II. części niniejszego rozporządzenia cesarskiego, o ile takowa zawiera łagodniejsze przepisy karne.

Postanowienia IV., V. i VII. części wchodzą w wykonanie z dniem 1. sierpnia 1899.

Do przekroczeń ustawy z dnia 20. czerwca 1888, Dz. u. p. Nr. 97 o opodatkowaniu cukru przed tym terminem, popełnionych i nie rozstrzygniętych jeszcze prawomocnie należy stosować postanowienia IV. części niniejszego rozporządzenia cesarskiego, o ile ta zawiera postanowienia łagodniejsze.

Postanowienia VI. części nabijają mocy obowiązującej co do cukru (IV) dnia 1. sierpnia 1899, co do płynów wysokowych pędzonych (Nr. 76 taryfy) dnia 1. września 1899, co do innych przedmiotów dnia 1. stycznia 1900.

Postanowienia VIII. części nabijają mocy co do cukru od dnia 1. sierpnia 1899, co do innych przedmiotów od dnia 1. września 1899.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia cesarskiego poruczam co do I., II., III., IV., V. i VIII. części Mojemu Ministrowi skarbu, co do VI. części Moim Ministrom skarbu i handlu a co do VII. części Mojemu Ministrowi skarbu a względnie Mojemu Ministrowi skarbu i Mojemu Ministrowi handlu.

IschI, dnia 17. lipca 1899.

Franciszek Józef r. w.

Thun r. w.

Wittek r. w.

Bylandt r. w.

Kaizl r. w.

Di Pauli r. w.

Welsersheimb r. w.

Ruber r. w.

Kast r. w.

Jędrzejowicz r. w.

